

Українське Православне Слово

Ukrainian Orthodox Word

Офіційне видання Української Православної Церкви в США
The Official Publication of the Ukrainian Orthodox Church of the USA

Рік LXVI Чис. III-IV, березень-квітень, 2016

www.uocofusa.org

Vol. LXVI Issue III-IV, March-April, 2016

His Eminence Metropolitan ANTONY

His Grace Bishop DANIEL - Consistory President

Founded in Ukrainian
as "Українське Православне Слово" in 1950

Founded in English
as "Ukrainian Orthodox Word" in 1952

Editor-in-Chief
Fr. Ivan Synevskyy

Editorial Office:
UOW
PO Box 495
South Bound Brook, NJ 08880
Tel.: (732) 356-0090
Fax: (732) 356-5556
E-mail: fr.i.synevskyy@uocusa.net

The Ukrainian Orthodox Word
is published **bimonthly**
by the Office of Public Relations
of the Ukrainian Orthodox Church of the USA.

Subscription price:
\$30.00 per year; \$60.00 foreign countries;
\$5 per single issue; \$6.00 per back copy.
Subscriptions are renewable each January.
Midyear subscriptions are prorated.

*All articles submitted for publication,
typed no longer than two pages double spaced,
should be mailed to the UOW on a disk or e-mailed as
an attachment to the Editor-in-Chief. Photos become
the property of the UOW and are not returned.*

*Comments, opinions and articles are welcomed but
must include the author's full name and address.
Articles are published at the discretion of the Editorial
Staff, which reserves the right to edit, and may not
necessarily reflect the views of the Editorial Board
and/or the UOC of USA.*

*The deadline for each issue is the 1st of the month prior
to the publication date.*

POSTMASTER please send address changes to:
Ukrainian Orthodox Word
PO Box 495
South Bound Brook, NJ 08880

Faith and Photography Contest

Winner College Age 19 - 25 AND People's Choice -
Photo of young girl and candles

1st Place Winner and People's Choice!

Brittney Fogelsong - St. Mary Jones, OK

Topic: Incorporate at least two out of the three topics
(faith, hope, and love) in the photo.

What Brittany Submitted: «I have decided to write about faith, hope, and love. The picture I chose shows this in a beautiful way. There is a delightful look on the child's face kind of a mysterious look and this was a picture perfect moment. I think it shows unconditional love, hope that Jesus will rise from the tomb as he said, and faith that it is so. Another great thing that is magical is the light shines perfectly on the little girls face this gives me a little hope when I look at the picture. What I love about this is it was taken on the most important day which is Pascha, such a great service every year; I am new to this denomination but I have to say my experience and the photos I have taken are beautiful and will share memories for lifetimes. Also for faith I would say it shows 'Pascha' and that even as a young child we teach them to have deep faith in the Lord Jesus Christ. **Christ is Risen! Truly He is Risen!**»

*With the blessing of our Hierarchs, we are pleased to announce
a new opportunity for the youth of our church to express their faith.*

*The Consistory Office of Youth & Young Adult Ministry wants to
encourage youth and young adults to explore their creative talents and
to glorify God through art, with the 1st Annual Ukrainian Orthodox
Church Faith and Photography Contest.*

<http://uocoyouth.org/faithphotovote.html>

CONVOCATION OF THE 21ST SOBOR

Ukrainian Orthodox Church of the USA

3 April 2016 – Third Sunday of Great Lent – Veneration of the Holy Cross of our Lord

My dear brothers and sisters, the beloved clergy and faithful of our Holy Ukrainian Orthodox Church of the United States of America,

All Glory be to our Lord and God and Savior Jesus Christ, today, tomorrow and forever!

“CALLED BY CHRIST...GIFTED BY THE HOLY SPIRIT”

These words define the experience we all will have when we gather together on 19-23 October 2016 at our Metropolia Center in the Name of God in the Holy Trinity to convene the twenty-first Regular Sobor of our Church. It will be, once again, an opportunity for us as the inheritors of an incredibly rich spiritual legacy passed on to us by our forefathers and mothers in our Holy Orthodox Faith to consider and evaluate our success in not only living up to that legacy, but, indeed, enriching it for the generations that follow us.

We all are involved in the ministry of our Holy Church. At the moment of our Baptism we “clothed ourselves in Christ” and through our Chrismation we received the fullness of the “Gift” of the Holy Spirit. It is not at some particular moment “later” in our lives that we suddenly “discover” Christ and “experience” the enlightenment of the Holy Spirit. At that moment of our Baptism and Chrismation, we all were “CALLED BY CHRIST AND GIFTED BY THE HOLY SPIRIT”. Following that moment, all that we do and all that we are is continually reinforced in us through all the Holy Sacraments – especially through the Holy Eucharist – Christ uniting with us in our own bodies – “the temples of the Holy Spirit”, as we are defined by St. Paul. (1 Cor. 6:19)

We are taught through all of our

liturgical worship, the readings of Holy Scripture – the Gospels and the Old Testament – through the preaching of our spiritual fathers, through our Christian education courses and through our loving and sharing with one another – throughout all the years of our life – that we ARE Christ’s ministers. The earliest of our Christian brethren were well aware of this. As they gathered together to worship as the Body of Christ – they have written that their hearts literally throbbed with the knowledge that they received Christ together and had a responsibility to go back into the world to witness to Him by the Grace of the Holy Spirit in their ministry to fellow man.

During our Sobor we will consider a strategic plan – a VISION FOR THE FUTURE, which will include twenty-five specific goals to strive for in the years following the Sobor if the plan is adopted by decision of the Sobor delegates. For the past many months the Council of the Metropolia has gathered over sixty members of our Church from all generations of our faithful to develop this strategic plan for presentation to the Sobor. Significant to this plan is a Missionary Statement and a Vision Statement to govern and guide the life of our Church through the ancient and specific traditions of our 1028 year old Ukrainian Orthodox Church, especially as she exists here in the United States of America. Our

prayer must be that the adoption of this “Vision for the Future” will have profound effect upon the personal devotion of each member of the Church. As we approach the Sobor, you will receive through the Ukrainian Orthodox Word and our website – uocofusa.org – much information about this “Vision”, so that you are well prepared to consider it during our time together. The presentation of the “Vision” will take place all day on Friday, 21 October, through special working groups that all Sobor participants will participate in. WE ARE INVITING ALL THE FAITHFUL OF OUR CHURCH TO JOIN US FOR THIS FULL PRESENTATION.

We look forward to sharing this all too brief time with so many of you during our 21st Regular Sobor! We pray that all parishes will send as many delegates as possible, as denoted in our Church Constitution. Delegates should be elected at the earliest possible date so that they can register immediately with official forms to be sent to the parishes. Our staff here at the Metropolia Center is already busy preparing for your arrival! You are in our prayers on a daily basis in morning prayers at the Consistory and we ask for your prayers for us, as well.

May the Grace of our Lord and Savior Jesus Christ, the Love of God the Father and the Fellowship of the Holy Spirit be with you all.

In our Lord’s All-encompassing Love,

+ Antony

By the Grace of God, Metropolitan

СКЛИКАННЯ 21-го СОБОРУ Української Православної Церкви США

3 квітня 2016 - Третя Неділя Великого Посту - Вшанування Святого Хреста Господнього

*Мої дорогі брати і сестри, духовенство та вірні нашої
Святої Української Православної Церкви Сполучених Штатів Америки,*

Слава Господу, Богу і Спасу нашому Ісусу Христу, завжди, нині і повсякчас, і на віки вічні!

«ПОКЛИКАНІ ХРИСТОМ ... ОБДАРОВАНІ СВЯТИМ ДУХОМ»

Ці слова визначають досвід, який ми всі матимемо, коли зберемося разом 19-23 жовтня 2016 року Божого у нашому Центрі Митрополії, в ім'я Бога у Тройці нероздільній, для скликання двадцять першого Звичайного Собору нашої Церкви. Знову ж таки, це буде можливість для нас, спадкоємців неймовірно багатой духовної спадщини, переданої нам нашими праотцями та матерями в Святій Православній Вірі, задуматися та оцінити наш успіх не тільки в тому, чи ми живемо згідно цієї спадщини, але чи ми її також збагачуємо для наступних поколінь, які прийдуть після нас.

Усі ми є задіяні в служінні нашій Святій Церкві. У момент нашого Хрещення ми "одягнули себе у Христа", а через наше Миропомазання ми отримали повноту "Дар" Духа Святого. Воно не сталося в якийсь певний момент "пізніше" в нашому житті, що ми раптом "знайшли" Христа та відчули "просвітлення" Святого Духа. В момент нашого Хрещення і Миропомазання, ми всі були "ПОКЛИКАНІ ХРИСТОМ ТА ОБДАРОВАНІ СВЯТИМ ДУХОМ". З цього моменту все, що ми робимо, і все ким ми є, постійно утверджується в нас через Святі Таїнства - особливо через Святу Євхаристію - коли Христос з'єднується з нами в нашому власному тілі - "храмі Святого Духа", яким ми є згідно Св. Апостола Павла (1 Кор. 6:19).

В усіх богослужіннях, в читанні Святого Письма - Євангелії та Старому Завіті - в проповідях наших духовних наставників, в християнській освіті та через нашу

любов і турботу один до одного - протягом всіх років нашого життя - ми є служителі Христа, Його учні та апостоли. Наші праотці, перші брати-християни добре усвідомлювали це. Коли вони збиралися разом на молитву, як єдине Тіло Христа - вони пишуть, що їхні серця, у прямому значенні слова, пульсували з усвідомленням того, що вони усі разом прийняли Христа і тепер мають відповідальність повернутися у світ та з благодаті Святого Духа свідчити про Христа через своє служіння ближнім.

Під час цього річного Собору, ми розглядатимемо стратегічний план - БАЧЕННЯ МАЙБУТНЬОГО нашої Церкви. Цей план буде включати в себе двадцять п'ять конкретних цілей, яких ми старатимемося досягнути після Собору, якщо звичайно це буде прийнято та затверджено делегатами Собору. За останні кілька місяців Рада Митрополії збрала понад шістьдесят парафіян нашої Церкви різного віку для того, щоб розробити цей стратегічний план для подання на Соборі. Значним у цьому плані є Місійне гасло та Бачення, які керують та настановляють життя нашої Церкви через древні і специфічні традиції нашої 1028-річної Української Православної Церкви, та особливо, її існування тут, у Сполучених Штатах Америки. Нашою молитвою повинно бути те, що прийняття цього "Бачення Майбутнього" буде мати глибокий вплив на особисту відданість кожного парафіянина Церкви. З наближенням Собору, Ви отримаєте через Українське Православне Слово та через нашу

церковну інтернет-сторінку - uocofusa.org - багато інформації щодо цього "Бачення", щоб Ви були добре ознайомлені і знали що робиться під час нашої зустрічі. Представлення "Бачення" майбутнього нашої Церкви буде проходити увесь день в п'ятницю 21 жовтня, де всі учасники Собору будуть поділені на групи та братимуть активну участь. МИ ЗАПРОШУЄМО ВСІХ ВІРНИХ НАШОЇ ЦЕРКВИ ПРИЄДНАТИСЯ ДО НАС В ЦЕЙ ДЕНЬ НА ПОВНУ ПРЕЗЕНТАЦІЮ.

Ми з нетерпінням чекаємо зустрічі з Вами на 21-му Звичайному Соборі! Ми молимося, що усі парафії надішлють як можна більше делегатів, як це зазначено в нашій Церковній Конституції. Делегати повинні бути обрані як найскоріше, для того, щоб вони могли відразу реєструватися на офіційній формі, яка невдовзі буде вислана для кожної парафії. Наші працівники, тут у Центрі Митрополії, вже працюють над підготовкою до Вашого приїзду! Пам'ятайте, що Ви перебуваєте в наших щоденних ранішніх молитвах тут у Консисторії. Ми просимо Вас молитися за нас також.

Нехай Благодать Господа нашого Ісуса Христа, Любов Бога Отця та Причастя Святого Духа буде з усіма Вами.

У Всеохоплючій Любові Господа нашого Ісуса Христа,

+ Антоній

З ласки Божої, митрополит

Deification in a Strict Sense

We will concern ourselves here with deification in a strict sense because it shows more clearly what it is.

The most important problem is the connection between it and human nature. As we have seen, the holy Fathers say that by deification, the operations or energies of human nature cease. They are replaced by divine energies; natural attributes are overwhelmed by divine glory. So St. Maximus the Confessor writes:

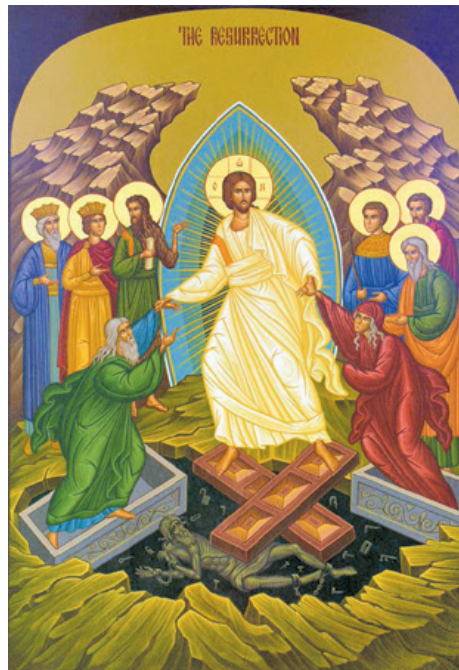
The soul becomes god and rests from all its mental and physical works by participation in divine grace; at the same time all the natural operations of the body rest with it. They are deified along with the soul in proportion to its participation in the deification, to the extent that then only God will be visible, through the soul as well as through the body; the natural attributes are conquered by the overabundance of glory.

St. Gregory Palamas states, practically repeating St. Maximus, that when God makes Himself visible to the saints in light:

... all power of knowledge whatsoever ceases .... God unites Himself with them as with gods. Because by participation in the perfect One they too are transformed for the good; so, to speak as the prophet, their power changing, they stop all activity of the soul and body, to the extent that they no longer appear and only He is seen through them. The natural attributes are overwhelmed by the abundance of glory.

In this sense, St. Gregory Palamas can say that they who are worthy of the vision of the divine leave the realm of time. He affirms, based on St. Maximus, that deification takes nature beyond its boundaries:

"Only the angels who have kept their place and those people who

have arrived at the honor above nature, given to rational beings, also partake of the energy and of the deifying grace of the divine and unspeakable light itself. For it is proper only to divine grace, according to Maximus the Confessor, to grant creatures deification proportional to their grade, enlightening nature with the supernatural light and raising it, by the abundance of glory, beyond its boundaries."

St. Gregory of Nyssa likewise considers deification as a raising of human nature beyond its limits. True, he is speaking of the deification of the human nature of Christ, but it is the beginning of the deification of human nature in general. Thus St. Gregory affirms with boldness that after going through the Passion, the body of Christ was made by "interpenetration" with divine nature " ... that which the nature which received it also is." He states that the right hand of God or His creative power, which is the Logos Itself, raised man joined with it [Christ's nature] to its own height, making him by "interpenetration" that which it also is by nature. This act was a "remaking"

or restoration (metapoiesis). Based on this fact, human nature, found within the divine nature, became everything that it was: Immortal in the Immortal, Light in the Light, Incorruptible in the Incorruptible, Invisible in the Invisible... For even in physical combinations, when one of the parts exceeds the other to a greater degree, the inferior is wont to change completely to that which is more potent: ... that lowly nature ... remained no longer in its own measures and properties, but was ... raised up ... and became ... god instead of man.

Certainly, seen alone, human nature isn't made one with the divinity, by essence:

... but when mixed with the Divine it no longer remains in its own limitations and properties, but is taken up to that which is overwhelming and transcendent.

This happens, however, only after the resurrection, but not with the essence. The true life found in the body, wasn't able to remain in death; it raised the body by resurrection from corruption, to incorruption. Fire is hidden in wood, but later breaks out on the surface, wanning it and making it burn; so the divine was hiding in the body, until death and in the time of death, so that later it might fill it with its life, as a maturation of our nature, to the extent that each nature of His can no longer be distinguished. The human nature of Jesus is then remade by interpenetration with the divine, and receives the latter's attributes, or the divine power.

On the other hand, the Fourth Ecumenical Council (of Chalcedon), and the Sixth (of Constantinople), defined that the two natures and two energies were united in the person of Christ "unconfusably" and "inseparably identifiable," condemning as Monophysitism any contrary opinion. And St. John of Damascus understands the

deification of the human body and will of Christ in the sense that they were not taken beyond their limits, that it produced no change in their attributes or energies:

It is worthy to note that the flesh of the Lord is not said to have been deified and made equal to God and God in respect of any change or alteration, or transformation, or confusion of nature ... but through the permeation of the natures through one another, just as we saw that burning permeated steel. For, just as we confess that God became man without change or alteration, so we consider that the flesh became God without change. For because the Word became flesh, He did not overstep the limits of His own divinity nor abandon the divine glories that belong to Him; nor, on the other hand, was the flesh, when deified, changed in its own nature or in its natural properties. For even after the union, both the natures abode unconfused and their properties unimpaired. But the flesh of the Lord received the riches of the divine energies through the purest union with the Word, that is to say, the union in subsistence, without entailing the loss of any of its natural attributes. For it is not in virtue of any energy of its own but through the Word united to it, that it manifests divine energy: for the flaming steel burns, not because it has been endowed in a physical way with burning energy, but because it has obtained this energy by its union with fire. Wherefore the same flesh was mortal by reason of its own nature and life-giving through its union with the Word in subsistence. And we hold that it is just the same with the deification of the will; for its natural activity was not changed but united with this divine and omnipotent will, and became the will of God, made man.

How can we reconcile the affirmation of some, that deification took human nature beyond its limits, with the affirmation of others, that it didn't?

A closer look shows us that there is a contradiction only in words. St. John of Damascus himself gives us the ability to reconcile the two points

of view, when he says that human nature would have been changed only by becoming the source of divine attributes and energies. Here is how he characterizes the divine essence: It is the ultimate source of divine energies. Human nature didn't become the source of divine energies (workings), (which neither Gregory of Nyssa nor St. Maximus affirm) but they are imparted to it from a source distinct from it, with which it is united by hypostasis; it didn't leave its boundaries, and so St. John of Damascus is right. On the other hand, precisely because the human nature of Christ is manifested already before the Resurrection, but especially after it, by certain functions (energies) and attributes which can't be explained by its natural resources, means that functionally, human nature is beyond its limits; by energy, whose origin we made an abstraction of, it is found there. In other words, when we look for the source of the energies of deified nature, we realize that it hasn't gone beyond its limits, because we must answer that it itself hasn't become the ultimate source of this energy. But when we don't look for the source of this energy, but ascertain purely and simply that it is beyond the possibilities of human nature- and St. John of Damascus too recognizes such an energy- we can say that practically, functionally, human nature is manifested beyond

its natural limits.

Because red-hot iron doesn't burn by itself, its nature isn't changed into fire, but because it is burning, no matter what the cause, it is functionally beyond the limits of its powers. Roman Catholicism many times claims that the Eastern doctrine of deification is Monophysitism. But because all the Fathers of the Church accentuate that deification is "by grace, not by nature," it is cleared of this accusation. God "by grace," not by nature, means precisely that the nature of deified man remains unchanged, in the sense that it doesn't itself become the source of divine energies; it has them by grace received as a gift. No matter how much the divine energies grow in it, it remains only a channel, a medium which reflects them- never will it assume the role of the source.

Roman Catholicism can't understand this doctrine, because it doesn't know the difference between the divine essence and energies. Man can't be deified except by merging with the divine essence. In any case, what would be manifested, what would be reflected in it would be the divine essence. Catholicism can't admit this. It keeps man in an existence absolutely separate from everything that is divine. In Orthodoxy, even so, the nature of man united with the divine energies becomes the medium by which these energies are manifested; it, however, remains undulled, just as the warmth and light of the sun penetrates and is manifest through so many mediums without their being canceled out, without their being identified with the solar rays. So the human nature of Jesus wasn't modified into the divine nature, after the Resurrection and the Ascension. But the fact is that after these events, His human nature received new divine energies. The question is whether the human energies and attributes were suspended and if this suspension meant their abolishment or only their overwhelming and how we understand this overwhelming.

St. Maximus the Confessor and St. Gregory Palamas use the term "overwhelm" and apply it to all human

energies and attributes. St. Gregory Palamas declares:

According to the divine Maximus, everything that is God is also what is deified by grace, except for the identification by essence. This distinction comes because those who partake of the deifying graces of the Spirit do not also partake of the essence.

We must also understand the affirmation of St. Maximus the Confessor, that deification means a transformation of the whole nature into a passive state, or that "in God and in the deified there will be a single operation," likewise in the sense of an overwhelming of all human operations.

We draw this conclusion especially from the assertion of St. Maximus, that human nature must pass through a state of deification by its "death," or that the deification of the age to come is separated from the workdays of this age, by the Sabbath of rest.

This overwhelming doesn't mean that man becomes insensible. He himself lives his new state of "god by grace," conscious at the same time of his creatureliness by nature. He tastes a divine bliss, but with the gratitude of a creature; he experiences in himself divine powers, but with the amazement of one who realizes that they don't come from him. In other words, he is god, but he doesn't stop being man at the same time; he is god by the things that he does, by his functions, but conscious that he is a god by the mercy of the one and great God. This is the sentiment, so comprehensive of the human, which accompanies the manifestation of divine energies, which God grants to his subject. The latter lives pure love, or the spiritual relation with God in the measure in which the bodily sensations of pain, pleasure, envy or pride, have been overwhelmed. He lives the pure joy of everything that is good, decent, harmonious. He is as God, yes even god, but not God. He is a dependent god, to say in another way that he is a "god by participation." The consciousness of this dependence excludes the

pantheistic identification of man with God.

Deification is the passing of man from created things to the uncreated, to the level of divine energies. Man partakes of these, not of the divine essence. So it is understood how man assimilates more and more of the divine energies, without this assimilation ever ending, since he will never assimilate their source itself, that is, the divine essence, and be-come God by essence, or another Christ. In the measure in which man increases his capacity to become a subject of ever richer divine energies, these energies from the divine essence are revealed to him in a greater proportion too.

We never receive the divine energies in their totality, because they never cease to be manifested in newer and newer proportions; and along with them the power, which is shown through us and our understanding, is growing. In this earthly life the divine energies descend to us, to the lowest level where we find ourselves from the spiritual point of view. They condense their infinite treasures, into a potentiality. So, in the measure in which we grow in spirit, something of the infinity hidden in them becomes real to us. And our eternal ascent is at the same time an eternal lifting up of the divine energies from the potentiality to that from which they descended.

Not only did Christ descend to us, to later be lifted up in us, but all the order of His uncreated truths. From their contemplation through the curtains of the physical world in this life, we are raised to their unmediated contemplation, but neither then will we cease to go forward on its unending steps. Their order reveals the Kingdom of the heavens. It is the divine medium which unites us with God, but at the same time distinguishes us from Him; it also unites us, but it also keeps us distinct from the essence of God.

It is an infinite world, of infinite steps and reliefs of the spiritual life. This doesn't mean that being in it we won't be in God, for God is

everywhere where the medium of His energies are. But nevertheless, we won't be united with His essence. We will be, however, ever closer to it, in the measure in which we become greater in spirit in order to be the subjects of ever increasing divine energies.

The divine energies are nothing but the rays of the divine essence, shining from the three divine Persons. And from the time that the Word of God took flesh, these rays have been shining through His human face.

It can also be said that the things of the world are images of the logoi of the divine Logos which are at the same time energies. By creation God put a part of His infinite possibility of thought and of energy into existence, in the form specifically at the level of the understanding of human creatures. He did this to permit a dialog with men in which they might go up higher and higher toward the likeness with God and toward union with Him.

The incarnation of the Word confined the value of man and of these images of reason and of energy measured by him. But it also gave man the possibility to see in the face of the man of the Logos, concentrated anew, all the logoi and divine energies. Thus final deification will consist of a contemplation and a living of all the divine values and energies conceived in and radiated from, the face of Christ, according to the supreme measure of man. But by this, in the face of each man, by the logoi and the energies gathered in him, the logoi and the energies of the Logos will be reflected luminously. Eternal bliss will be the contemplation of the face of Christ.

So all will be in God and we will see all things in Him, or God will be in all things and we will see Him in all things; and the unitary presence of God in all things will be real to the extent that all creatures gathered in Him remain real and unmingled in God.

This is the eternal perspective of deification.

*Dumitru Staniloae,
Orthodox Spirituality*

«ІДИ РАДІСНО»: ТАЇНСТВО СМЕРТІ Й ВОСКРЕСІННЯ

Саме з кінця ми починаємо.

Т.С. Еліот

«Я знав, що ти прийдеш...»

У богослужінні Православної церкви, коли звучать молитви перед літургією, ворота у центрі іконостасу залишаються зачинені. Потім починається сама божественна літургія: ворота відчиняються, священник виголошує благословення. Саме цей момент релігійний філософ, князь Євген Трубецької пригадував перед смертю. Останніми його словами були: «Царські ворота відчиняються! Починається Велика Літургія». Для нього смерть була не зачиненням, а відчиненням воріт, не кінцем, а початком. Так само, як і ранні християни, він сприймав свою смерть як народження.

Людське існування можна порівняти з книгою. Більшість людей розглядає своє земне життя як справжній текст, головну оповідь, і вважають прийдешне життя — якщо, звичайно, вони у нього вірять — не більше, ніж додатком. Але справжнє християнське ставлення зовсім інше: наше теперішнє життя — не більше, ніж передмова, вступ, тоді як саме прийдешне життя становить головну оповідь. Момент смерті означає не закінчення книги, а початок першої частини.

Про завершальну точку — а, по суті, початкову — слід сказати дві речі, які є настільки очевидними, що про них легко забувають. По-перше, смерть — невідворотний і певний факт; по-друге, смерть — це таїна. Це означає, що нам треба сприймати грядущу смерть з протилежними почуттями: зі спокійним реалізмом та зі смиренным трепетом.

Смерть — невідворотний і певний факт

У цьому житті є лише одна річ, щодо якої ми можемо бути впевнені: ми всі помremo (якщо тільки Друге пришествя Христа не відбудеться за нашого життя). Смерть — це та певна й неминуча подія, до якої кожна людина має готуватися. І якщо я спробую про неї забути і відвернуся від її неминучості, я сам страждатиму від цього. Справжня людяність невіддільна від усвідомлення смерті, адже тільки прийнявши реальність своєї грядущої смерті та поглянувши їй у вічі, я можу стати справді живим. Як зауважив Д. Х. Лоуренс: «Без пісні смерті пісня життя стає позбавленою осмисленості та безглуздою». Лишаючи поза увагою глибину смерті, ми позбавляємо життя його величі Надзвичайно

переконливо говорить про цей момент митрополит Антоній Сурозький:

«Смерть — пробний камінь нашого ставлення до життя. Ті, хто бояться смерті, бояться і життя. Неможливо не боятися життя з усіма його труднощами і небезпеками, якщо боїшся смерті... Якщо ми боїмося смерті, то ніколи не зможемо по-справжньому ризикнути, змарнуємо наше життя, боязко і нерішуче вагаючись. Тільки дивлячись смерті в лице, осмислюючи її, визначаючи її місце і своє ставлення до неї, ми будемо здатні жити безстрашно й на повну силу» втім, наш реалізм і рішучість «надати сенсу» смерті не мають призвести до применшення другої істини: смерть — це таїнство. Хоч би що не розказували нам різні релігійні традиції, ми майже нічого не знаємо про цей «невідомий край, звідки не повертався жоден подорожанин». Дійсно, як говорить Гамлет, жах перед нею «сковує волю». Ми мусимо опиратися спокусі зазирати надто далеко і говорити надто багато. Ми не повинні перетворювати смерть на банальність. Це невідворотний і певний факт, але це також і величне невідоме.

Про тверезий реалізм, з яким ми маємо ставитись до смерті слушно висловився Ісаак Сирін:

«Приготуй серце своє до відходу. Якщо ти мудрий, очищай його щомиті. Щодня кажи собі: «Ось, той, хто прийшов за мною, вже біля дверей. Чого ж я сиджу без діла? Я маю піти навіки. Повернутися я вже не зможу». З цією думкою щоночі лягай спати і обмірковуй її протягом дня. Коли настане мить відходу, зустрінь її з радістю і скажи: «Прийди з миром. Я знав, що ти прийдеш, і я не забув нічого з того, що може знадобитися в дорозі»

Смерть велика і мала

Визначаючи місце смерті та наше місце стосовно неї, потрібно постійно мати на увазі три моменти.

1. Смерть ближче до нас, ніж ми собі уявляємо.
2. Смерть цілковито неприродна, протилежна Божому задуму, і все ж таки вона є даром Господнім.
3. Смерть – це розлука, яка не розлучає.

Смерть набагато ближче до нас, ніж ми можемо собі це уявити, вона не просто завершальна подія нашого земного існування, а сьогоденна реальність, яка постійно триває в нас та довкола нас. «Щодня я наражаюся на смерть», — каже апостол Павло (1 Кор 15,31), «Час смерті — кожна мить», — додає Т. С. Еліот. Усе життя — це різновид помирання: ми помираємо постійно. Але у цьому щоденному досвіді помирання кожну смерть супроводжує нове народження: будь-яке помирання — це також різновид життя. Життя і смерть не взаємозаперечні протилежності, вони переплетені між собою. Все людське існування — це поєднання помирання та воскресіння: «Як ті, що вмирають, а все живі» (2 Кор 6,9). Вся наша земна подорож – це безнастанне перетинання межі, постійний перехід через смерть у нове життя. Між народженням та смертю все наше існування складається з низки «малих» смертей та народжень.

Щоразу, засинаючи вночі, ми передчуваємо смерть; щоразу,

прокидаючись наступного ранку, — начебто постаємо з мертвих. Одна єврейська молитва проголошує: «Благословен Ти, Господи Боже наш, Цар всесвіту, що наново твориш Твій світ кожного ранку». Так само відбувається і з нами: щоранку, коли ми прокидаємося, ми начебто створені заново. Можливо, наша остаточна смерть буде таким самим відродженням – засинанням, після якого настане пробудження. Ми не боїмося засинати щоночі, бо знаємо, що наступного ранку знову прокинемося. Хіба ми не можемо з такою ж довірою поринути в наш смертний сон? Хіба не можемо очікувати пробудитися створеними заново для вічності?

Зв'язок життя і смерті проявляється так само під час дорослішання, хоча дещо в інший спосіб. Для того, щоб ми могли перейти на наступну сходинку життя, щось усередині нас щоразу має вмерти. Перехід — від немовляти до дитини, від дитини до юнака, від юнака до зрілої людини — щоразу потребує внутрішньої смерті для того, щоб щось нове могло народитись. І часто ці переходи, особливо коли дитина стає підлітком, можуть спричинити болісну кризу. Якщо у тій чи іншій точці ми відмовимось прийняти необхідність такого помирання, то не зможемо відбутися як справжня особистість. Як пише Джордж Макдональд у романі «Ліліт»: «Ви будете мертві доти, доки відмовляєтесь померти». Саме смерть старого в нас уможливує появу нового, без смерті не було б нового життя.

Іншою формою смерті, як і під час дорослішання, є розлука, розставання з місцем або людиною, яку ми любили: *partir, c'est mourir un peu* (розставання — це мала смерть). А втім, такі розставання є необхідними для нашого дорослішання та становлення. Якщо ми не наважимося залишити наше оточення, попрощатися зі своїми друзями і встановити нові зв'язки, то ніколи не відкриємо в собі своїх справжніх можливостей. Занадто прив'язуючись до минулого, ми

відмовляємось від можливості відкрити нове. Як стверджує Сесіл Дей Льюїс: «Становлення людини починається з її вирушання в путь, і любов випробовується тоді, коли її відпускають».

Ще один різновид смерті, з яким кожен з нас часом стикається, полягає у досвіді відмови. Скажімо, нам відмовляють під час влаштування на роботу (скільки випускників шкіл чи університетів мають пройти сьогодні через цю форму смерті!). Або відмова у коханні. Щось дійсно помирає всередині нас, коли ми дізнаємось, що наше кохання без взаємності і комусь іншому віддали перевагу. І все ж навіть така смерть може стати джерелом нового життя. Для багатьох молодих людей саме невдале кохання стає початком зрілості, вступом у доросле життя. Тяжка втрата, смерть близької людини викликають таку ж смерть у серці того, хто залишається жити. Ми відчуваємо, що втратили щось у нас самих, наче нам відтяли якусь частину тіла. Все ж, сприйнявши та внутрішньо переживши тяжку втрату, кожен з нас стає ще більш насиченим життям, ніж був до того.

Майже такою ж болісною, як втрата друга чи члена сім'ї, для багатьох віруючих може бути втрата віри — втрата переконань (або тих уявлень, що здавалися переконливими) про Бога або значення людського буття. Але це також досвід життя і смерті, через який ми маємо пройти для того, щоб наша віра набула зрілості. Істинна віра перебуває у постійному діалозі із сумнівом. Бог незрівнянно більший, ніж усі наші уявлення про Нього; наші розумові уявлення — це ідоли, яких потрібно скидати. А втім, для того, щоб бути дійсно живою, наша віра має постійно помирати.

Отже, в усіх цих випадках смерть виявляється творчою, а не руйнівною. Зі смертю настає воскресіння. Щось помирає — щось починає жити. Чи не такою є смерть у кінці нашого земного життя? Її слід розглядати як останню і найважливішу ланку з довгої низки смертей і воскресінь, що їх

ми переживаємо від дня свого народження. Вона не є чимось абсолютно відмінним від того, що відбувалось з нами протягом усього життя, але є більшим, всеосяжним виявом того, через що ми повсякчас проходили. Якщо малі смерті, через які ми проходили, щоразу вели нас через смерть до воскресіння, то чи не так само відбувається у великий момент смерті, коли нарешті настає наш час залишити цей світ?

Але й це ще не все. Для християн постійно повторюваний зв'язок смерть-воскресіння у власному житті набуває глибшого значення через життя, смерть і воскресіння нашого Спасителя Ісуса Христа. Наша власна історія стає зрозумілою у світлі Його історії, яку ми щороку святкуємо протягом Світлого тижня, а також щонеділі під час євхаристії. Наші малі смерті і воскресіння поєднані історією з Його визначальними смертю і воскресінням; наші малі переходи піднесені та стверджені Його великим Переходом. Смерть Христова, як йдеться в літургії свт. Василя Великого, — «життєдайна смерть». Його приклад є заporукою, що наша власна смерть також може бути «життєдайною». Він наш предвісник і першоцвіт. На Великодній всенічній службі православні проголошують слова, які приписують свт. Іоанну Золотоустому:

«Нехай не боїться ніхто смерті, адже від неї нас врятував Спаситель Своєю смертю; Пройшовши через смерть, Він зруйнував її. (...) Воскрес Христос і життя запанувало. Воскрес Христос і ніхто не залишений у гробі».

Трагедія і благословення водночас

Отже, смерть супроводжує нас протягом усього життя, як незмінний, повторюваний щоденний досвід. А втім, якою б знайомою смерть не була, водночас вона залишається цілком неприродною. Смерть не входила до передвічного Господнього задуму творення. Він створив нас не для смерті, а для життя. Понад те, Він створив нас як нерозривну єдність. В іудаїзмі та християнстві людину розглядають у категоріях цілісності: кожен з нас — не тимчасово ув'язнена в тілі душа, яка прагне вирватись з нього, а цілісність душі й тіла. К. Г. Юнг мав рацію, наполягаючи на тому, що він називає «таємничою істиною»: «Дух є живим тілом, побаченим із середини, і тіло є зовнішнім проявом духа, живого — насправді ж вони єдині». Таким чином, смерть, що розділяє душу й тіло, грубо спотворює цілісність нашої людської природи. Хоча смерть і чекає на кожного, вона абсолютно не є нормальною. Вона страхітлива і трагічна. Стикаючись зі смертю наших близьких чи передчуваючи власну смерть, незважаючи на весь свій реалізм, ми цілком виправдано відчуваємо спустошення, жах або навіть обурення:

Не входьте спокійно в цю спокійну ніч,

Гнівайтеся, протестуйте проти згасання світла.

Христос плакав біля могили Свого друга Лазаря (Ін 11,35), і у Гефсиманському саду Він страждав, передчуваючи наближення власної смерті (Мт 26,38).

Апостол Павло говорить: «Знищений буде останній ворог — смерть» (1 Кор 15,26), і тісно пов'язує її з гріховністю: «Жало смерті — гріх» (1 Кор 15,56). Ми маємо померти, бо живемо у гріховному світі — викривленому та безладному, божевільному та пригніченому (écrasé).

А втім, смерть є не лише трагедією, а й благословенням. Хоча вона не входила до Божого задуму, але є «даром Божим», проявом Його милосердя та співчуття. Для нас, людей, це була б занадто жадлива доля — жити нескінченно у цьому гріховному світі, назавжди замкненими у порочному колі смутку та гріха.

Бог дав нам вихід. Він розірвав єдність душі й тіла, щоб згодом надати їм нової форми, поєднати знову в тілесному воскресінні Останнього дня і у такий спосіб знову створити їх для повноти життя. Він схожий на гончаря, про якого говорить пророк Єремія: «І як посудина, що її він ліпив із глини, не виходила, як то трапляється з глиною в руці гончаря, то він робив з неї знов іншу посудину, яка йому була до вподоби» (Єр 18,4). Божественний Гончар кладе руку на зіпсовану гріхом посудину людини і розбиває її, щоб виліпити знову на Своему гончарному колі та повернути їй первинну славу. У цьому значенні смерть є засобом для нашого перетворення. У православній заупокійній службі є слова:

Колись Ти створив мене з нічого,
І надав мені Свого Божого образу,
Але коли порушив я заповідь Твою,
Ти повернув мене в землю, з якої я був взятий.
Надай мені знову подобу Твою,

Віднови мою колишню красу епітафії, складеній Бенджаміном Франкліном для самого себе, смерть — це спосіб, у який нас буде «виправлено і вдосконалено»:

Тіло
Бенджаміна Франкліна, друкаря
(Як обкладинка старої книги,
Зміст якої витерся,
Стерлись літери, не видно тиснення)
Спочиває тут, пожива для червів!
Але сама праця не буде втрачена,
Адже вірить він, що з'явиться вона знову
В новому
І покращеному виданні,
Виправленому та вдосконаленому
Своїм Автором!

Тож, наше ставлення до смерті діалектичне, проте, зрештою, ці два підходи не суперечать один одному. Ми вбачаємо у смерті неприродність, ненормальність, протилежність передвічному задуму Творця, тому жахаємось від неї з горем і розпачем. Але ми також вбачаємо у ній вияв Божої волі, благословення, а не покарання. Це втеча від безвиході, акт милосердя, шлях до нашого перетворення. Це наше

повернення: згадаймо знову православну заупокійну службу: «Я вівця, що заблукала: поклич мене назад і врятуй мене, о Спасителю мій». Отже, ми наближаємось до смерті з готовністю та надією, промовляючи разом з Франциском Асизьким: «Хвала тобі, Господи, за нашу сестру, тілесну смерть», бо саме за допомогою тілесної смерті Господь повертає додому Своє дитя. По той бік розділення в смерті душі й тіла ми вбачаємо їх майбутнє возз'єднання в останньому воскресінні.

Ця діалектика чітко виявлена у православному чині поховання. Немає жодної спроби приховати болісну і шокуючу реальність факту смерті. Труна залишається відкритою, часто настає гірка мить, коли родичі та друзі один за одним підходять, щоб востаннє поцілувати померлого. Разом з тим, у багатьох країнах існує звичай одягати не чорний, а білий одяг, як на службі Воскресіння у Великодню ніч: Христос воскрес з мертвих і закликає померлого християнина приєднатися до Його Воскресіння. Під час похорону не заборонено скорботний плач; і це, безперечно, мудро, бо сльози зцілюють, а стримування горя тільки поглиблює рану. Але ми не повинні горювати «як інші, що не мають надії» (1 Сол 4,13). Наше горе, хай би яким великим воно було, не безнадійне, бо, як ми сповідуємо в символі віри, «ми чекаємо воскресіння з мертвих і життя будучого віку».

Неперервна єдність

Нарешті, смерть — це розлука, яка не розлучає. Цій тезі православна традиція надає найбільшого значення. Живі й померлі належать до однієї сім'ї. Провалля смерті не є нездоланим, бо ми всі можемо зустрітись навколо Божого вітара. Як

слушно зазначає письменниця Юлія де Бособр: «Церква... це місце зустрічі померлих, живих і ще не народжених, які в любові один до одного зібралися разом біля Вітара, щоб проголосити свою любов до Бога». Цю думку добре розвинув інший автор, священник-місіонер Макарій у листі до людини, яка щойно овдовіла:

«У Христі ми живемо, рухаємось та існуємо. Живі й мертві, усі ми в Ньому. Точніше було б сказати: всі ми живі в Ньому і немає смерті. Бог наш є Богом не мертвих, а Богом живих. Ваш Бог і Бог покійної є тільки один Бог і ви поєднані в Єдиному. Тільки ви не можете бачити один одного деякий час, від цього майбутня зустріч стане більш радісною. І ніхто не позбавить вас вашої радості. Навіть тепер ви живете разом; просто вона вийшла в іншу кімнату і зачинила двері... Любов духовна не знає видимого розставання» як же підтримати цю неперервну єдність? По-перше, існує помилковий підхід, який декому видається привабливим, але православна традиція його повністю відкидає. Спілкування живих та померлих не слід підтримувати за допомогою спиритизму та некроманії. Істинне християнство не визнає жодних технік, що прагнуть уможливити спілкування з померлими через

медіумів, спиритичні дошки та подібні речі. Безперечно, такі спроби дуже небезпечні, вони часто приводять тих, хто до них вдається, під владу демонічних сил. Спіритизм — це також виявлення неприпустимої цікавості, схожої на бажання зазирнути за зачинені двері крізь замочну шпарину («те, що бачив лакей...»). Як зазначає отець Олександр: «Ми маємо смиренно прийняти існування Таїни і не намагатися прошмигнути з чорного входу для того, щоб підслухувати за дверима» ми довідуємось з життя святих, дійсно буває, що померлі безпосередньо

спілкуються з живими, у снах чи видіннях. Але ми, зі свого боку, не повинні шукати таких контактів. Будь-які хитрощі, спрямовані на маніпулювання померлими, несумісні з християнською свідомістю. Єднання з померлими існує не на психічному, а на духовному рівні, і місце нашої зустрічі — це не вітальня (séance-parlor), а престол євхаристії. Єдиним законним підґрунтям для нашого спілкування з померлими є поєднання в молитві, насамперед у літургійному богослужінні. Ми молимося за них, і водночас ми впевнені, що вони моляться за нас; ми пов'язані цим взаємним заступництвом через межу смерті у міцному й незламному союзі.

Особливо тісний зв'язок з померлим православні відчувають протягом перших сорока днів після його смерті. Увесь цей час завіса між цим та потойбічним світом залишається тонкою, тому ці кілька тижнів поминальні служби відправляються особливо часто. Коли сорок днів минають, служби відправляються не так часто, але ми й далі поминаємо померлих у нашому щоденному заступництві. Хоча зв'язок між живими та померлими лишається нерозривним, ми, живі, поступово «відпускаємо» померлого, для того щоб він у спокої вирушив у

призначену подорож до іншого берега. Проте це не означає, що після закінчення сорока днів живі перестають тужити за померлим. Навпаки, таке велике горе потребує набагато більше — часу набагато більше, ніж передбачає сучасна західна культура.

Православні не вважають молитву за померлого вибірковою, вона є незмінною рисою нашого щоденного молитовного правила. Ось деякі з наших молитов:

«Ти, хто з мудрістю та людинолюбством встановив лад речей, дарувальник всього, Єдиний Творець, найкращий для кожного, упокой, Господи, душі рабів Твоїх: бо вони уповають на Тебе, нашого Творця і Господа».

«Зі святими упокой, Христе, душі рабів Твоїх, там, де немає болю, скорботи, зітхання, а є життя вічне».

«Нехай Христос упокоїть тебе в країні живих, і відкриє для тебе ворота раю, прийме тебе як жителя Царства, і дарує тобі прощення гріхів, бо ти був Його другом».

Деякі з молитов мають сумніше звучання, нагадуючи нам про можливість вічного відлучення від Бога:

«Від негасного вогню, від безпросвітної темряви, від скреготу зубів, від червів, що мучать безкінечно, від усіх покарань, звільни, о Спасителю, усіх тих, хто помер у вірі» такого заступництва за померлих не може бути встановлено жорстких рамок. За кого ми молимося? Строго кажучи, в публічних літургійних богослужіннях православні правила дозволяють молитися лише за тих, хто помер у видимій єдності з Церквою. Але буває, що наші молитви набагато розширеніші. На недільній вечірній молитві у П'ятидесятницю моляться навіть за тих, хто в пеклі:

«На цьому цілковитому і рятівному святі Ти змиловився прийняти заступницькі молитви за ув'язнених у пеклі, даруючи нам велику надію, що полегшиш Ти участь усіх, хто страждає в неволі...» віронавчальне підґрунтя для цієї постійно повторюваної молитви

за померлих? Яке її богословське виправдання? Відповідь на ці запитання дуже проста. Основою є наша солідарність у взаємній любові. Ми молимося за мертвих, тому що любимо їх. Англійський архієпископ Вільям Темпл називає таку молитву «служінням любові». Кожен православний з радістю повторив би його слова: «Ми молимося за них не тому, що інакше Бог забуде про них. Ми молимося за них тому, що знаємо: Бог любить і турбується про них, і ми просимо привілею долучити нашу любов до Божої». За словами іншого англійського автора Е.Б. Пусі, відмова молитися за померлих — це «настільки холодна думка... настільки протилежна до любові», що з однієї цієї причини вона є помилковою потрібно, або навіть і неможливо, наводити подальші пояснення або виправдання молитви за померлих. Така молитва — це безпосередній вияв нашої любові один до одного. Тут, на землі, ми молимося за інших; чому ж ми не повинні молитися за них після їхньої смерті? Хіба вони вже не існують, і тому ми маємо припинити наше заступництво за них? Живі чи мертві, ми члени однієї сім'ї; тому — живі чи мертві — ми заступаємось один за одного. У воскреслому Христі немає розділення між мертвими та живими; як зазначає

авва Макарій: «Ми всі живі в Ньому, і немає смерті». Фізична смерть не спроможна розірвати зв'язків взаємної любові і взаємної молитви, які поєднують нас в єдине Тіло.

Звичайно, ми не можемо знати напевно, як саме ця молитва допомагає померлим. Навіть заступаючись за живих людей, ми не можемо пояснити, як наше заступництво зарадить їм. Ми знаємо з власного досвіду, що молитва за інших є дієвою, тому ми продовжуємо молитися. Але молитва, проголошена за живих чи померлих, діє незбагнено. Ми не здатні збагнути чітку взаємодію між молитвою, вільним вибором іншої людини та Господньою милістю і передбаченням. Коли ми молимося за померлих, нам досить знати, що вони зростають у своїй любові до Бога; і тому потребують нашої підтримки. Все інше залишмо Богові.

Якщо ми справді віримо, що нам даровано нерозривну і тривалу єдність з померлими, то маємо дбати про те, щоб за будь-якої можливості говорити про них у теперішньому, а не у минулому часі. Не слід говорити «ми любили одне одного», «вона була такою дорогою мені», «ми були такі щасливі разом», ліпше сказати «ми любимо один одного — тепер навіть більше, ніж колись», «вона

дорога мені, як і завжди», «ми такі щасливі разом». У православній общині Оксфорду є жінка, яка категорично відмовляється, щоб її називали вдовою. Хоча її чоловік помер багато років тому, вона наполягає: «Я його дружина, а не вдова». Вона має рацію.

Якщо ми навчимося у такий спосіб говорити про мертвих, — у теперішньому часі, а не минулому, — це допоможе нам подолати проблему, яка змушує багатьох страждати. Часто трапляється, що ми занадто легко відкладаємо на потім примирення з тим, з ким розірвали стосунки, і смерть втручається до того, як ми пробачили одне одного. У гіркому розкаянні ми можемо піддатися спокусі сказати собі: «Занадто пізно, занадто пізно, можливість втрачено назавжди, нічого вже не поробиш». Але ми помиляємось, бо ще не занадто пізно. Навпаки, того ж дня ми можемо піти додому й у вечірній молитві напряму поговорити з померлим другом, з яким не порозумілися. Тими самими словами, що їх сказали, якби він був живий і ми зустрілися наяву, ми можемо попросити вибачення і підтвердити свою любов. І з цього моменту наші взаємини зазнають змін. Хоча ми не бачимо його обличчя, і не чуємо його голосу, і навіть не уявляємо, яким чином наші слова досягнуть його, все ж таки відчуваємо серцем, що разом з ним ми розпочали нову сторінку. Ніколи не пізно почати все спочатку.

«У сто разів тонше і легше»

Нерозв'язаним залишається питання, яке ставлять часто, але сучасний рівень знань відповіді на нього не дає. Вже зазначалось, що людина спочатку була створена Богом як неподільна єдність тіла і душі, і ми сподіваємось — по той бік роз'єднання в тілесній смерті — на їхнє остаточне об'єднання в Останній день. Цілісна антропологія спрямовує нас до віри не лише у безсмертя душі, а й у воскресіння тіла. Оскільки тілесність є невід'ємною частиною

усієї особистості людини, кожне справжнє особисте безсмертя є безсмертям як душі, так і тіла. У чому ж тоді полягає зв'язок між нашим теперішнім тілом і нашим воскреслим тілом прийдешнього віку? Чи залишиться у воскресінні наше тіло таким самим або ж це буде нове тіло?

Напевне, найкращою відповіддю буде ось така: таким самим і водночас іншим. Розпочинати слід з Христового воскресіння, яке сталося на третій день. Воно служить взірцем для майбутнього воскресіння всього людства під час Другого пришествя. Христос став «первістком», якщо скористатись образом апостола Павла, а ми — врожаєм (I Кор 15,20-24). Євангеліє виразно показує, що Христос воскрес з мертвих не в новому, а в тому ж самому тілі, яке Він мав раніше. Тому могила виявилася порожньою, а перше, що зробив воскреслий Христос, зустрівши апостолів, — показав рани на тілі від розп'яття, щоб запевнити їх, що Він знову справді присутній з ними в тому самому фізичному тілі, яке вони бачили розп'ятим на Хресті (Ін 20,20-28; пор. Лк 24,37-40).

Але хоча це було те саме фізичне тіло — водночас воно стало іншим. Це тіло, яке може пройти крізь зачинені двері (Ін 20,19); воно має «інший вигляд» (Мр 16,12); воно є таким, що Його не одразу впізнали двоє учнів на дорозі в Емаус (Лк 24,16) або апостоли на Тиверіядському озері (Ін 21,4). З євангельської оповіді про сорок днів між воскресінням та вознесінням складається враження, що Ісус не постійно присутній серед апостолів: Він раптово з'являється, а потім знову позбавляє їх Своєї видимої присутності. Його тіло не припинило бути справді тілесним, але водночас воно звільнилось від обмежень матеріальності, з якою ми зараз знайомі, живучи у гріховному світі. Воно стало духовним тілом. Але «духовним» не у значенні «позбавленим матеріалізованого», а «зміненим силою і славою Духа».

Як чудо воскресіння Христа, нашого взірця і «первістка», свідчить про наше власне воскресіння в Останній день? Апостол Павло стверджує, що ми, подібно до воскреслого Христа, залишимося незмінними і водночас зазнаємо змін. Про незмінність свідчить аналогія Павла з посіяною зерниною (I Кор 15,36-37). Зернина «похована» в землі і там приймає «смерть» (пор. Ін 12,24); згодом з цієї «смерті» постає нове життя. Стеблинка чи паросток, що пробивається крізь землю, не тотожні померлій зернині, але виходять з неї.

Поряд з цією незмінністю відбудеться й змінення. Описуючи зв'язок між теперішнім і воскреслим тілом, апостол Павло говорить: «Сіється в тлінні, а встає у нетлінні; сіється в безчесті, а встає у славі; сіється в безсиллі, а встає у силі; сіється тіло тваринне, а постає тіло духовне» (I Кор 15,42-44). Говорячи про «духовне» тіло Христа, він має на увазі не «позбавлене матеріального» тіло, а «змінене Духом». Христос воскрес не в духовній іпостасі (Лк 24,39), а в людській подобі, у неподільному поєднанні душі та тіла. Це ж справдиться і щодо нас.

Отже, наше майбутнє воскресле тіло, переображене і змінене «духовно», значною мірою залишиться таким самим фізичним тілом, як ми маємо зараз. Але як саме потрібно розуміти цю «тотожність»? Сьогодні, як і в минулому, багато християн розглядають незмінність дещо вузько і буквально. Типовим для такого підходу є твердження в Духовних проповідях св. Макарія Єгипетського: «У воскресінні кожна частина тіла відродиться, не зникне жодна волосина». Григорій Нисський також стверджує, що наше відроджене тіло складатиметься з тих самих фізичних елементів, які утворюють наше теперішнє тіло. Але він підходить до цього питання не так буквально, пропонуючи ідею «форми» (eidos) або конфігурації, накладеної на ці фізичні елементи душею. Він зазначає, що упродовж нашого земного життя елементи нашого матеріального тіла зазнають постійних змін. «Форма»,

надана душею цим елементам, залишається незмінною, і в такий спосіб через збереження цієї «форми» ми приймаємо те ж саме тіло упродовж нашого життя. Під час воскресіння душа збере розірвані фрагменти матерії, які за життя склали наше тіло і в якій була вкладена ця «форма». Порівняно з нашим теперішнім тілом, воскресле тіло буде таким самим, тому що прийматиме таку ж «форму», складену з тих самих фізичних елементів, св. Григорій постулює прямий матеріальний зв'язок між теперішнім та воскреслим тілом. Але чи не спробувати нам детальніше, ніж це робив сам св. Григорій, розвинути його ідею особливої «форми» (eidos). Якщо фізичні елементи, які утворюють наше тіло у теперішньому житті, постійно змінюються, то, безперечно, в останньому воскресінні не матиме значення, чи складається воно точнісінько з тих самих матеріальних елементів, що й на момент смерті, адже ми стверджуємо: «форма», накладена душею, залишається незмінною.

При розгляді «постійності» нашого фізичного тіла у різні моменти його земного життя, і більш того — «постійності» воскреслого тіла із тілом наявним, основним моментом є не ідентичність матеріальних складників, а неперервність «форми». У кожному з випадків «форма» залишається тією ж самою, тому й тіло також лишається таким самим, навіть якщо «форму» накладено на іншу матерію. В обох випадках ми можемо проілюструвати цю неперервність, звернувшись, як і К. С. Льюїс, до прикладу морської хвилі: «Моя форма залишається незмінною, хоча матерія у ній постійно змінюється. Я схожий на гребінь хвилі». Краплі у хвилі завжди змінюються, але доки вигин хвилі зберігає ту саму «форму», вона дійсно лишається тією ж хвилею. Отже, воскресле тіло кожної людини, навіть сформоване з інших матеріальних складників, дійсно можна буде впізнати як те саме тіло, що людина мала в цьому житті, бо воно прийме таку ж саму «форму».

Такий підхід врятує нас від нерозв'язних питань, які в середньовіччі непокоїли простих християн і стосувалися, приміром, долі людини, з'їденої диким звіром, який, у свою чергу, був з'їдений іншими людьми. (Пригадуючи народну пісню, можна позначити це питання як проблематику «Айклі Мура»). Але запропонований підхід знову ж таки породжує інші труднощі. Якщо ми стверджуємо, що немає прямого тривалого зв'язку між теперішнім тілом та воскреслим тілом людини, чи не наражаємося ми на небезпеку недооцінити освячення нашого фізичного тіла упродовж земного життя через святі таїнства хрещення, причастя та помазання елеєм? Якщо людське тіло у цьому житті проходить через таїнства істинного відкриття тілесної слави прийдешнього віку, то, безперечно, має бути прямий фізичний зв'язок між теперішнім та воскреслим тілом. Більше того, якого значення ми маємо надавати нетлінним останкам святих? Цікаво, чи може бути збережений зв'язок між сучасним та майбутнім через наголошення на спільному аспекті воскресіння і перевтілення в будучому віці. Варто зазначити, що освячення сутності цього життя веде до кінцевого спасіння людства та всесвіту, які сприймаються у спільних термінах.

Тут вже багато йшлося про ці незвичайні питання, а можливо, занадто багато. Ми пам'ятаємо, як і раніше, до якої міри вони тонкі й ризиковані, щоб вдаватися до детального формулювання того, що стосується прийдешнього життя. Спираючись на ті знання, що маємо, ми можемо лише здогадуватись про характер будучого віку. «Тепер ми бачимо, як у дзеркалі, неясно» (1 Кор 13,12); «ще не виявилось, чим будемо» (1 Ін 3,2).

Як би там не було, стосовно однієї речі ми можемо бути цілковито впевнені. Можна ще скільки завгодно говорити про тілесне воскресіння, але, безперечно, воно набуде прозорості й життя, світла й чутливості, про які сьогодні ми маємо лише нечітке і зовсім неповне уявлення. У сучасній ситуації ми вбачаємо, що матеріальний світ і наші власні матеріальні тіла є гріховними. Незважаючи на дорожочіні вказівки, наведені у Святому Письмі та у життях святих, наша уява не може навіть досягнути самої суті; людське тіло проявиться у переображеному космосі, в якому вже не буде гріха.

Однак, св. Єфрем Сирін підходить чи не найближче, ніж будь-хто з богословів, до уявлення неуявного, коли пише:

«Уявіть людину, в яку вселився леґіон нечистих духів (Мр 5,9). Вони перебувають у ній непоміченими, бо вся їхня армія назагал тонша і легша, ніж сама душа. Вся та армія живе в одному тілі».

У сто разів тоншим і легшим є праведне тіло, тіло воскресле: воно схоже на думку, яка, за бажання, може поширитися або звужитися; якщо вона звужується, то лишається у певному місці, якщо поширюється — вона всюди.

Духовне тіло [у раю].. таке тонке, що навіть думка не може долинути до нього», це найкращий опис слави воскресіння, який можна знайти. Все інше залишмо тиші.

Ти є музикою...

Композитора Ральфа Вогана Вільямса за два тижні до смерті запитали, що для нього означає прийдешнє життя. «Музика, — відповів він, — музика. Але на тому світі я не буду писати музику зі стражданням та розчаруванням. Я сам стану нею». «Ти є музикою, доки музика звучить», — сказав Т. С. Еліот. А на небесах музика звучить вічно.

*Калліст (Уер), єпископ Діюклійський
Внутрішнє Царство
Переклад з англійської*

Stewardship - It's Not about the Money Or is It?

Mention the word 'stewardship' in a sermon or presentation and - in addition to the respectful gazes of those blessed souls who always try to listen and learn - one or two additional reactions can be observed:

"Here we go again, another attempt to reach into my wallet."

and
Yawn...

Because we as preachers and teachers are sensitized to this reaction, we have developed an 'apologetics' approach, which limits our discussion to once a year or so at budget time. Some of us react to the perception that money isn't 'spiritual enough'. Others approach the entire stewardship topic in general terms, emphasizing the stewardship of time and talent, and mentioning the stewardship of money only in passing. If we fear raising the topic, our listeners can sense our reluctance and any attempt to reach them will be ineffective. Our sincere efforts not to 'offend' include scriptural 'propping things up' and lots of hint-dropping, but no real honesty about what's at hand, or to what the Gospel challenges us.

In my observation, the need to get more down-to-earth about financial topics when it comes to stewardship is only increasing. People's lives are very impacted by their worldview, of which financial affairs is a large part. In a parish such as the one I serve, there is no uniformity of such a world view; millennials and Gen-Xers are often struggling in a down economy (despite glowing reports) and the insecurity of whether they can be sustained in their life and lifestyle. The Baby Boomers of my generation, who have often spent much of their lives planning for financial stability and/or career success, now are reaping the rewards of our

materialistic lifestyles, because we failed to be good stewards in financial planning for retirement. Even those who are minding their financial affairs with frugality and a sense of responsibility are realizing their need for support, as their efforts are viewed as decidedly countercultural - challenging for themselves and for their families. The truth is that few topics are more pertinent and engaging for public discussion in this, the age of correctness.

It was the probably much the same at the time of Christ.

Even a cursory review of the Gospels show that the Lord Jesus often spoke of money issues:

- As the 'currency' of His communication with us about valuing things in this world;
- Acknowledging our struggle against valuing things of this world over the Kingdom, and
- Realizing the nature of sacrificial commitment and offering.

Here are just a couple of simple ways that topic of money was used in the New Testament.

Metaphorically Speaking

Metaphors characterize many of the monetary references in the Gospels; the assumption being that listeners recognized the 'value of a dollar,' so to speak. Christ built on that common recognition of the value of things, likening the Kingdom to a 'Pearl of Great Price'. His ministry of finding lost souls is likened to the woman seeking a lost 'Silver coin'. In each of these examples, this understanding becomes the subject for an intensive life search. There is no assumption that searching for such things is wrong or bad; instead, Christ uses the commonly recognized understanding of socially recognized values, redirecting to a higher purpose the seeking of things of spiritual value in the Kingdom. In a similar manner, things of value are treated with care; so one is not to 'cast pearls to the swine to be trampled underfoot' (Mt. 6).

Stewardship itself is likened to the care of a great sum of money entrusted to the servants of the Master, for which the steward/servants are called to give an account. The Parable of the Talents (Mt. 25) uses the example of a great sum of money (biblically, a talent was a sum of great wealth - not just personal ability). The good stewards will be rewarded with more talents (more money!). Those who are poor stewards are rebuked, cast out, and lose what little they have. Impoverishment, in the case of one entrusted with much, became a result of poor stewardship - and therefore blameworthy. The notion of acquiring/losing wealth provided a perfect metaphor by which the human mind could be stretched beyond the concept of a worldly reward to a heavenly one. Similarly, in the Parable of the Unforgiving Servant, the 'debt' that a man owes is very great - a talent - which is forgiven him by the Master, while the

servant goes out and seizes his fellow servant who owed only a pittance, and is subjected to condemnation for his failure to forgive the debt. Here the monetary form of a debt is used to quantify the spiritual gift of forgiveness.

Christ Himself as the Ransom

The biblical metaphor goes even further, however - Christ Himself refers to his saving work as a 'ransom'. St. Mark reports the Lord's teaching about servanthood as perfectly realized in His own life to 'give His life as a ransom for many.' (Mk. 10) This monetary exchange metaphor is taken somewhat literally in certain Protestant biblical interpretations of the salvific work of Christ. Nevertheless, the Lord's use of this metaphor is still quite helpful, and was used in the early Church. (1Tim. 2, Titus 2, etc.)

Financial Sacrifice - A Manifestation of the Heart

The oft-quoted story of the Widow's Mite (or mites -depending on which Gospel account you read - (Lk21:1ff, Mk 12:10ff), is exemplary because Christ directly interprets her monetary offering as a direct sign of her inner attitude and orientation toward a sacrificial love of God (like that of Christ Himself). Standing in stark contrast to the behavior of the Pharisees, which Jesus pointed out as spiritually inadequate and even deceptive, the monetary offering is important because it is revelatory.

In a number of ways, monetary offerings manifest (or betray) the attitudes of the givers. The offering of land (wealth) laid at the feet of the apostles by Barnabas (Acts 4) is revelatory of his spirit of giving of himself in generosity, which served as a great encouragement to the community. In stark contrast, the offering of Ananias and Saphira is presented as deceptive, as they secretly held back their hearts while trying to make an impression with their offering akin to that of Barnabas. The offering of wealth was central to

all of this activity - done rightly, it served as a sign of God's grace in the Church; done wrongly, it brought condemnation and judgment. We should never underestimate the importance of offerings by those who have been blessed by God to do so, even magnanimously.

Similarly, the offering collected by St. Paul in his own purse (2nd Corinthians) to distribute to the suffering Christians of Palestine was a call to utilize money for the betterment of the neighbor in need, beginning with the household of the Faith, and by the grace of God. The donors' generosity spurred an attitude of grace in a Corinthian community that desperately needed

unification. It's amazing what a donation made in the right spirit can accomplish!

Of course, a full biblical analysis of the topic is impossible here. Still, the importance of the financial offering cannot be denied from these simple biblical examples, and can lead us beyond the mere monetary/worldly nature of such offerings to a spiritual image of the Kingdom and grace at work in the Church.

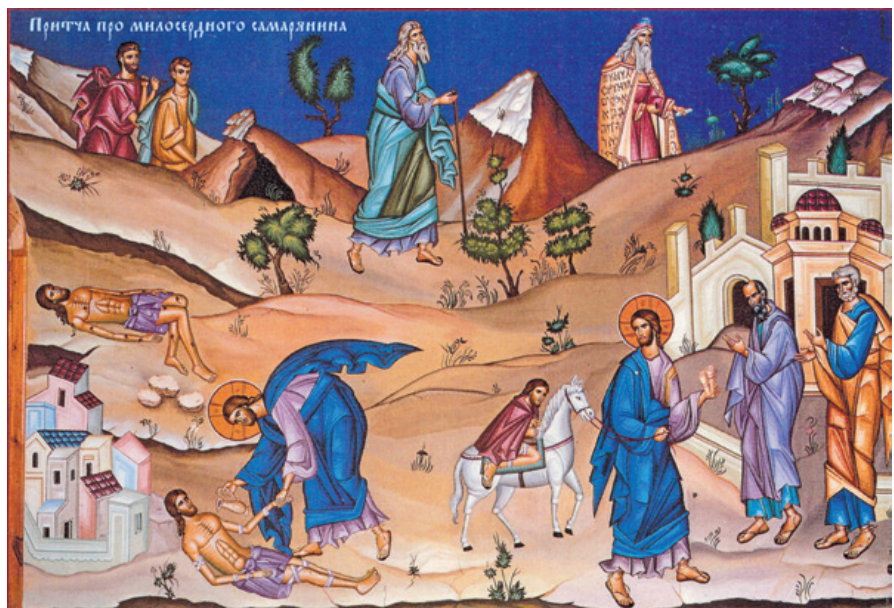
So Why the Reluctance?

I get a little uncomfortable when I hear (or see!) a reluctance to talk about money in Church. To do this correctly, the biblical attitude of Christ is the only one that 'works' - beginning with an interior conviction (and repentance) and the speaker's willingness to live the way of sacrificial stewardship before speaking about it. Walking a narrow path, recognizing that people are where they are in life and that money is important to them, is to start in the same place where our Lord started.

He didn't stop there - nor should we.

Helpful points of departure

If we begin with the premise that the people in the pews are as concerned about money as they were in the times of Christ, then we might

be able to identify some specific areas of personal behavior that can prove to open new awareness of the underlying spiritual principles of stewardship at work.

1. Debt - Some people in our pews are consumed by their personal financial debt. Americans owe trillions in student debt, more than the total owed for home mortgages which are actually backed by something of obvious, tangible value. Credit card debt is burgeoning weight on family finances, and debt collection is its own industry. Monthly debt bills rack the households of many Americans; Christians are not immune, let alone Orthodox Christians. The stewardship of money is of critical importance for all families - and growth in the orthopraxis of stewardship of family finances can become a process of great spiritual benefit. Programs like Financial Peace University offered by the Dave Ramsey organization utilize this approach, offering the potential for great spiritual benefit. Some Orthodox parishes are using this as a starting point for certain stewardship discussions. The Christian Stewardship message, based on faith in God and offering our first fruits to Him (like the Widow) serves as a point of departure to a path of inner freedom and eventually, as God permits, financial solvency and beyond.

2. Growth Path. To leave a lifestyle of indebtedness requires cultivation of the virtues of self-denial, overcoming the passions of greed and vainglory (and others) and entering into a deeper trust of God. In this regard, offering of the 'first fruits' as a proportional gift is an important, and I would say, essential, spiritual step in that journey. Even if one cannot be free to offer a tithe (10%) off the top, a lesser but nonetheless committed percentage offering will be a powerful reminder that all in life begins with God, ends with God, and comes from God. By offering our first portion in thanksgiving to Him, we are re-connected spiritually to God's love and care for us, manifest through the material world.

3. Ending False Dichotomies and Choices. I've heard people in

parishes, especially when talking about fundraising projects, who make a boast of sorts that they sacrifice their time (in such projects) rather than their money. To the extent that they understand their time offering, if translated into financial terms of a paycheck equivalent for hours worked, is a valuable gift to offer, they are correct - if it is a true sacrifice of time in humble service to God. This is a wonderful thing. Sometimes, though, it may be a sign that one is unwilling to part with their money. The many vehement arguments (at board meetings, annual meetings, fundraising events, etc.) that still echo in the halls and hearts of the Orthodox churches from decades ago may have created an inner resistance to the financial sacrifice. This is especially true when money needs to be sent to the Central Church - where the dues system promoted a minimalistic and grudging attitude of giving in parish communities in stark contrast to the practice of Biblical generosity. For many, the practice has become "Pay the dues, not a penny more." Tiptoeing around that history - and the symptoms of what may still be a lingering spiritual disease in the parish, is to leave the patient unhealed.

What we are called to do as leaders is to apply the medicine of an approach to stewardship that provides healing and reorientation in the lives of individuals, organizations and the parish as a whole.

4. Most importantly, money is a powerful currency of sacred offering. Old Testament offerings prescribed by God, particularly the offerings in the temple, were exemplified by the 'unblemished lamb' which has special meaning and value. Christ Himself used this example as a metaphor for His own sacrifice. (Jn. 1:18ff) The offering of first fruits, blessed by the Orthodox Church as prescribed in the Euchologion on the Feast of the Transfiguration, is a concrete example of how the material world is to be offered to God, and becomes a source of communion and blessing for us in Him. In a similar way, when the faithful begin to see that their offerings in Church are made to the Lord, not just for practical purposes or needs, the offerings assume a distinct character and can become reflective of an inner spiritual, heartfelt orientation.

Conclusion

For many reasons including those above, I've come to actually enjoy 'talking about money' to people in the Church, personally and communally, to evoke these spiritual stewardship realities given to us by Christ. Over the years, I've found that when people begin to engage in true financial stewardship, with the right attitude, something happens 'inside' over time. The offering of first fruits of one's finances becomes 'normal' and a sign of God's blessings and a desire grows to offer more - on a trajectory similar to that of the Widow. From the generous, trusting heart often flows the offering of time, talents, and service and results in the forming of new, lasting, healthy relationships in the Church.

So let's talk about money, shall we?

Fr. Robert Holet is the Director of the Consistory Office of Stewardship of the Ukrainian Orthodox Church of the USA. You can find more articles in the Stewardship Journey blog at: <http://www.orthodoxsteward.com/stewardship-journey-blog/>

UOL Lenten Retreat in Western PA and Ohio

On Saturday, March 19, 2016, the Ukrainian Orthodox League of the USA welcomed His Grace, Bishop Daniel, President of the Consistory, Christal Chaney, Ph.D., Professor of Education (Point Park College), Rev. Fathers John Harvey, Andrew Gall, Dan Rohan, and Gregory Becker, Seminarians Tadei Surak and Vladyslav Huk, Michael Komichak, President of the UOL, Taylor Gladys, Junior UOL Advisor, and over 60 participants from parishes in Youngstown, Pittsburgh, Sharon, Philadelphia, Cleveland, Carnegie and Lyndora to the 2016 UOL Lenten Retreat (West).

The UOL also welcomed teens who participated in the “Teen Track” conducted by Dinah Fedyna, MD, and

Ginny Ulbricht from SS. Peter & Paul, Youngstown, Ohio.

A day (by all accounts) that proved to be filled with “grace” and the Holy Spirit. Even as the earth—in our hemisphere—begins a new cycle of birth, renewal and growth, so, too, did clergy and faithful as they gathered with open hearts in fellowship and prayer at the Villa Maria Education and Spirituality Center in Villa Maria, Pennsylvania.

The day began with morning prayers, registration, a Continental Breakfast, and warm greetings from Stephanie Rimedio, retreat Co-chair and Michael Komichak, UOL National president. The V. Rev. John Harvey, Dean of the Penn-Ohio Deanery and pastor of SS. Peter

& Paul, Youngstown, Ohio, briefly reflected on the theme of the day “Grace Shining Forth. . . Growing in Orthodoxy, Growing in Ministry.”

Bishop Daniel used his story—a deeply moving one—to illustrate how “grace” transformed his life—from throwing stones at icons in an atheistic society to priest, theologian and bishop—and in what way “grace” transforms ours. Moreover, by what means Great Lent helps effect that change; thus, preparing us to minister to others. Then, Dr. Chaney spoke about “Planting the Seed - Ministry to the Young. She used her experiences as a parent, teacher and co-founder and principal of Three Hierarchs Orthodox School to provide actions, insights and learning, not only on

how the child develops, but also how to apply the resources and wisdom of holy scripture and tradition and all the church has to offer, especially prayer to meet the challenges—all family members and the church—confront in raising our children and keeping them in the Orthodox faith.

Sessions concluded with a discussion of Ministry to the Young at Heart conducted by Oxsana Byczkalo, MS. who shared her insights on meeting the spiritual needs of older adults gained through 23 years of service in hospice and health care, emphasizing the importance of meaning, purpose and our “presence” in their life, as well as giving love, receiving love, forgiveness, creativity and hope.

Fr. Gregory Becker, choir, church school, and adult education director at SS. Peter and Paul UOC in Youngstown, summarized what we learned and how it all tied together. He stated that, “. . . I want to tell you I really feel that the grace of the Holy Spirit was in our group today. It was something you could feel. I still have some goose bumps—spiritual goose bumps. . .”

At 12:30 PM, everyone enjoyed lunch served in the center’s dining room, the gift shop, walks around the grounds, and most especially, fellowship and lively discussion. The day concluded with informal conversation with speakers and clergy, confessions, Vespers (with responses led by Father Gregory Becker) and Pizza.

These are just a few of the comments participants shared about the retreat.

“The retreat was much more than I expected. I came away with a new perspective. The speakers gave me much more to think about with regard to my faith. I now have a path in front of me that I did not have before. Bishop

Daniel was so inspirational in his presentation of where he has been and where he is now with regard to Orthodoxy. Christal’s talk opened my eyes regarding the impact that our faith has on every aspect of life, even though she was talking about children.”

“My perspective was changed by the retreat “Grace Shining Forth. . .” Many years ago, while at Family Fest the first time, I heard +Bishop Paisius (of blessed memory). It was then that I fell in love with Orthodoxy. This retreat renewed my faith.”

“The retreat was not only educational, but also inspiring to me. It helped me refocus on what it means to be an Orthodox Christian. Bishop Daniel helped me put into perspective that our journey to eternal life is a day-to-day process. Christal Chanel also spoke about

how to keep the youth in the church, which is a struggle for my parish. But, she said to keep trying and most importantly to listen to our children. Truly inspiring retreat that makes me blessed to be an Orthodox Christian.”

Each participant received a folder of materials, including an Adult Great Lent and Pascha Coloring Book (colored pencils or makers); the Akathist to the Theotokos for Children; the Council of Bishops’ Lenten Greeting; “Be the Bee” a reflection from “Good and Evil Thoughts,” + St. Paisios of Mt. Athos; a church assessment article, “How Good is Your Church Anyway;” copies of the PowerPoint Presentation; and a “Hold the Date” notice announcing the date of next year’s retreat at Villa Maria.

We are indeed grateful to our speakers and facilitators, His Grace, Bishop Daniel, Dr. Christal Chaney, Oxsana Byczkalo, Fr. John Harvey and Fr. Gregory Becker. This year’s committee included: Fr. John Harvey, spiritual advisor, co-chairs Stephanie Rimedio and Marianne S. Carmack and Pauline Witkovsky, supported by the advice, counsel and enthusiasm of Michael Komichak, national UOL president. We’re already planning next year’s UOL Lenten Retreat 2017 at Villa Maria Conference and Retreat Center on March 18, 2017. We hope to see you there! May you have a blessed Great Lent filled with peace, hope and love and a joyous and radiant Pascha.

By Marianne S. Carmack

Archpastoral Visit to Holy Ghost Parish in Slickville, PA

On Sunday, March 20, 2016, His Grace Bishop Daniel visited Holy Ghost Orthodox Church in Slickville, PA, to celebrate the Divine Liturgy on the first Sunday of Lent, the Sunday of Orthodoxy. His Grace was greeted in the vestibule by church president Andy Torick and vice president Harry Batch with the traditional gifts of bread and salt, welcoming him to our humble parish. Bishop Daniel jokingly asked if Harry had baked the bread himself. His Grace explained that while Holy Ghost may be a small, humble parish, by celebrating Liturgy with a bishop representing the Western Eparchy, Holy Ghost is concelebrating with the entirety of the Ukrainian Orthodox Church on its journey through the Great Fast.

Parish pastor Very Reverend Father Robert Popichak presented the cross and holy water, welcoming His Grace and asking for his prayers for the congregation. This marks the third time Bishop Daniel has visited the Slickville parish, and he remarked with pleasure how warmly he is greeted on every visit, and how much he enjoys visiting small parish families. Before Liturgy began, His Grace tonsured Alexander Popichak to the office of Reader. Bishop Daniel explained that becoming a reader is a

calling; yet it is also making the choice to serve the church, and is a responsibility that entails more than just reading the Epistle each Sunday: it is a commitment to education of scripture to further educate parishioners in scripture. His Grace noted that Alexander plans to become a journalist, and explained that writing and interpreting the world's events works alongside the office of Reader: by reading and interpreting scripture, a Reader is expected to relate God's word to his people – the parishioners of Holy Ghost.

Following the tonsuring, His Grace celebrated the Divine Liturgy of St. Basil the Great alongside Father Robert and Seminarians Tadei Surak and Vladyslav Huk from St. Sophia Theological Seminary in South Bound Brook, NJ.

In his homily, Bishop Daniel likened fasting during Great Lent to the restoration of mosaics in St. Sophia Cathedral in Istanbul. We are all born pure, like the beautiful mosaics on the walls of Hagia Sophia but over time we cover that mosaic with sin as the Ottomans had covered the mosaics with layers of plaster and paint. By sinning, we deface that beautiful image of God that we were made in. Through prayer and focused fasting, we can

begin to restore ourselves spiritually and remove that sinful plaster to reveal the beauty within. His Grace explained that fasting is important to this process, for it is through focusing on and examining every action that we can begin to recognize how we fall short in our spiritual journey and what we must work on to become closer to God.

Following Divine Liturgy, His Grace presented the newly-tonsured Reader Alexander Popichak with a certificate. Vladyka Daniel also asked God's blessings upon parish priest Father Robert, Alexander, as well as Pani Matka Regina, Matthew, and the rest of the Parish Family. The congregation responded by asking God to grant Many Years to His Grace.

Bishop Daniel then assembled everyone in attendance for a group photo and thanked them all for welcoming him with love. After the photo, everyone went to the basement church hall for a lovely Lenten luncheon. His Grace spent time visiting and enjoying the hospitality of our parish before leaving to travel to again eastward. He left behind a feeling of love and joy with his visit, with many of our parish family asking when he will return again.

By Reader Alexander Popichak

Liturgy of Presanctified Gifts Served by His Grace Bishop Daniel at Sts Peter and Paul Ukrainian Orthodox Parish in Youngstown, OH

On March 18, 2016 the Friday of the First Week of Great Lent, His Grace Bishop Daniel served the Liturgy of the Presanctified Gifts in Saints Peter and Paul Ukrainian Orthodox Church in Youngstown, OH. The Ruling Hierarchy of the Western Eparchy of the UOC of the USA was warmly welcomed at the door to the parish's temple by the President of the Parish's Board of Administration Joseph and his wife Betty Ewanish. The pastor of the local Ukrainian Orthodox parish family - Fr. John Harvey, assisted by Very Rev. Fr. Andrew Gall of St. John the Baptist Ukrainian Orthodox parish in Sharon, PA likewise welcomed the bishop and presented the holy water and cross.

The solemn Lenten Divine Liturgy of Presanctified Gifts was concelebrated by Bishop Daniel and two priests in attendance, while about 80 people of those present for the service prepared themselves and received the Holy Eucharist from the hands of their spiritual father.

The entire Liturgy was the highlight of this archpastoral visit prior to the Lenten Retreat sponsored by the Ukrainian Orthodox League. The parish choir, under the direction of Fr. Gregory Becker, prayerfully chanter the responses to the archpastoral service.

After the Prayer Behind the Ambo, Bishop Daniel delivered a moving sermon, reflecting on the importance of Lenten journey and calling upon those in attendance to always be mindful of the great verse/phrase from the Canon of St. Andrew of Crete: "Have mercy on me, O Lord, have mercy on me..." Further in his lesson, Bishop Daniel spoke about the majesty of Christ's Pascha, noting how it must be met with a pure heart, one that is not burdened with passionate desires and the vanities of this life. Herein is opened for us the spiritual significance of Great Lent, whose true value is reflected in the need to cleanse our senses and minds through abstinence.

In conclusion of the service, being first time together this year with the parish's congregation for the Lenten journey, Vladyka Daniel exchanged a kiss of peace with each person in attendance, asking for their forgiveness, as we all ought to offer it in this sacred season.

After the Liturgy, the clergy and faithful, along with the numerous guests in attendance, continued their interaction with His Grace in the parochial refectory, which generously provided all with a simple, Lenten, and delicious home-cooked meal, prepared by the entire membership of the parish family.

Forgiveness Sunday Archpastoral Services at St. Volodymyr Cathedral in Chicago, IL

His Grace Bishop Daniel, the Ruling Hierarch of the Western Eparchy of the UOC of the USA joined Fr. Ivan Lymar, Protodeacon Andriy Fronchak, parishioners and guests of St. Volodymyr Ukrainian Orthodox Cathedral in Chicago, IL, for the beginning of Great and Holy Lent with the celebration of Cheese-fare, or more commonly know as Forgiveness Sunday.

The liturgy was accompanied by many altar servers and the beautiful singing of the cathedral choir, Boyan, under the directorship of Mr. Volodymyr Popowych. During his sermon, Bishop Daniel lead the faithful into examining their habits and actions so they could better prepare for the humbling journey of Great Lent. Using today's holy feast day of Forgiveness Sunday as an

example, Bishop Daniel had offered these words of encouragement for the parishioners for their upcoming journey through Great Lent.

"We need to forgive each other. We need to be asking each other's forgiveness, and not just today. It really is the Orthodox way to be asking forgiveness one of another all the time. So brothers, and sisters, let's get serious about this forgiving. Let us ask the Lord to renew our hearts so that we will be both able, and willing to forgive (starting now, right here, this minute) everyone around here, and then more following a little bit later - but from the heart."

"Let us ask the Lord to enable this forgiveness to flow freely in our hearts starting right now. Let us ask Him that this forgiveness may have fulfillment when we approach His Table here.

When He is, Himself, giving us Himself in His Body, and Blood, may this forgiveness multiply in His presence in us. It is by living in forgiveness that we will truly be able to live in love, and to demonstrate Christ in our lives. May the Lord give us the Grace to glorify Him always, everywhere, and in all things: the Father, the Son, and the Holy Spirit, now, and ever, and unto the ages of ages. Amen."

Bishop Daniel's message had touched many of those participating in the service and had set a tone of forgiveness and acceptance into their Great Lent journey. The service concluded with the entire parish asking for forgiveness from the hierarch, pastor and each other so they could better prepare for the upcoming Feasts of Feasts, Holy Pascha.

AXIOS! Worthy! ГІДНИЙ!

Deacon Vasyl Shak Ordained as a Priest by Bishop Daniel

12 березня, у м'ясопусну суботу, у місті Савт Бавнд Брук, Н. Дж. в церкві-пам'ятнику святого Андрія Первозванного відбулась архиерейська літургія з нагоди хіротонії диякона Шака Василя в сан Пресвітера, котру очолили преосвященніший владика Даниїлу присутності першоієрарха УПЦ США митрополита Антонія, настоятеля храму Андрія Первозванного отця Юрія Сівка і священників з ближніх і дальніх околиць, котрі завітали до нас у цей святковий день, а також хор у складі семінаристів Свято-Софіївської Семнарії. Також важливо згадати, про людей котрі завітали до нашого храму, а саме родина, парафіяни, друзі, близькі, семінаристи чи просто знайомі хто знає о.Василя Шака.

У своєму Архипастирському зверненні до вірних, владика Даниїл звернув свою увагу на те, якою не простою є стежинна священничого служіння. Пригадуючи себе в молодості, владика поділився з вірними, якою не легкою була його священнича стежина. "Однією із найважливіших речей

є проповідання Євангелія Господнього і засіяння зерн Христової Віри у серця людей, уділяючи їм тайну Євхаристії", сказав владика Даниїл настановляючи диякона Василя, перед його хіротонією.

Після літургії, отець Василь Шак висловив слова щирої подяки нашим архиєреям Митрополиту Антонію і Преосвященнішому

владичі Даниїлу, отцю Юрію Сівку, священнослужителям, хористам Свято-Софіївської Семнарії і усім рідним, друзям і близьким котрі завітали до храму у цей день. У своїй зворушливій промові отець Василь поділився своїми враженнями і переживаннями котрі Він переживав під час хіротонії.

Також отець наголосив на підтримці рідних і близьких його серцю людей, батька, матері, дружини Олени, сестри Ірини і маленького синочка Ромчика, котрих йому так бракувало під час його дияконської хіротонії.

Після слів подяки, отець Василь ласкаво запросив усіх гостей котрі відкликнулись на його заклик, на святковий обід котрий відбувся у стінах Свято-Софіївської Семнарії.

Під час трапези гості склали в адресу о.Василя Шака щирі привітання з нагоди його хіротонії, бажаючи йому міцного здоров'я, сімейного затишку, Божого благополуччя, щоб дорога його священничого служіння привела тих людей, котрі будуть слідувати його прикладу до спасіння, до життя вічного, життя з Богом. На многії і благії літа!

Protopresbyter Nestor Kowal Celebrates 50 Years Of Priesthood And 50 Years As Pastor Of St. Michael Parish, Scranton, Pa And Enters Into Retirement

On Saturday of February 27, 2016 His Eminence, Metropolitan Antony, Ruling Hierarch of the Eastern Eparchy, visited St. Michael's Parish in Scranton on the occasion of the 50th anniversary of the Priesthood and of the 50th anniversary as a pastor of St. Michael Church, Protopresbyter Nestor Kowal. It was also the day that Fr. Nestor entered into a well-deserved retirement. Unfortunately, Fr. Nestor was not able to attend the Liturgy and the reception, due to his unexpected admission to hospital that very morning.

His Eminence was welcomed with flowers by the children of the Parish and then was greeted with bread and salt by, Parish President, Ed Popil. His Eminence also received a warm welcome from Fr. Myron Oryhon on behalf of Fr. Nestor. Serving along with Metropolitan

and Fr. Myron were visiting priests: Yakiw Norton, Stephen Hutnick, Taras Naumenko, Zinoviy Zharsky, Ivan Synevskyy, Mark Leasure (Carpatho-Russian Diocese) and Deacons Philip Herendza, and Vasyl Shak. A St. Sophia quartet of Ihor Protsak, Yuriy Bobko, Mykola Zomchak and Mychailo Bokalo of St. Sophia Seminary sang the responses. Serving in the Altar with the Metropolitan Antony were Subdeacons Ivan Tchopko from Brazil and Volodymyr Jaworsky.

Before Liturgy Metropolitan Antony urged all the clergy and the faithful present in the church, to pray for the health of Fr. Nestor, Fr. Benjamin Worlinsky of our sister parish of St. Andrew in Blakely, PA, who was also in hospital and unable to attend and Dobrodiyka Tamara Kowal. Many people were present at Divine Liturgy, who came to honor

Fr. Nestor, especially from nearby Orthodox Parishes of St. George Carpatho-Russian in Taylor, PA and from St. John the Baptist in Johnson City, NY.

During Divine Liturgy His Eminence preached about the present weeks of preparation through Sunday Gospel lessons for the beginning of Great Lent. These Gospel lessons speak of the desire to be in the presence of Christ, as exhibited by Zacchaeus, the humility of the Publican, the awakening of sinful status seen in the Prodigal Son, the consideration of our sins and omission in the Lord's depiction of the Great and Final Judgment and finally the will act of seeking and offering forgiveness – all elements necessary for making a sincere confession during the Lenten season. His Eminence also greeted Fr. Nestor

at his anniversaries and spoke of his genuinely loving service and commitment to the faithful of St. Michael parish who were entrusted to his spiritual care for five decades! The choir sang a resounding "Mnohaya Lita" for Fr. Nestor and his family.

Following Divine Liturgy a reception and banquet was held at St. George Carpatho-Russian Parish Hall. Over 15 people participated in this joyous occasion honoring came Fr. Kowal. The mayor of Scranton and a Chief of Police Department came and presented Awards to Father for his dedication towards the Ukrainian Community and the city of Scranton, where he worked with youth through the police department and in many other capacities. Also, the seminarian Mykola Zomchak on behalf of all seminarians of the St. Sophia Seminary greeted Fr. Nestor thanking Father for his assistance to the Seminary throughout many years.

Speaking in behalf of the parish, Choir Director and Cantor (Dyak) of the parish, Bill Roditski, presented a beautiful history of Fr. Nestor's

service to the parish family of St. Michael over the 50 years of his service. He captured the depth of relationship between pastor and family members and expressed the deep gratitude of all his brothers and sisters to Fr. Nestor, Dobr Tamara and to all their children – Vera, Nestor and Taras – for their commitment and devotion to the parish. When Metropolitan Antony spoke later he stated that in all the 44 years of his priesthood and episcopacy, he had never heard such a beautiful tribute from a parish member to a parish pastor and he thanked Bill for his kindness.

Fr. Nestor's daughter, Vera Kowal-Krewsun, spoke in behalf of her father, who was looking forward so much to be part of the celebration with his family and friends. She spoke beautifully of her mother, Dobr. Tamara's 50 years of service to St. Michael Parish, along side Fr. Nestor and her support of his ministry. Vera thanked her parents for all they did for her and her brothers and all the faithful of the parish and the

Scranton community people also thanked everyone at the reception for being there and showing respect to her dear father.

At the end of reception Metropolitan Antony encouraged everyone to join Him for Moleben service before the weeping icon of Mother of God in St. George Church. His Eminence prayed for the health of Father Nestor and his Dobrodiyka Tamara and for all who gathered together for the Moleben. It is the miracle that the icon of Mother of God at St. George Parish in Taylor, PA has been weeping for four years calling hundreds of faithful to come and pray before it each Wednesday evening throughout all that time. It is a miracle icon and the Mother of God has been credited for many healings and other miracles in the lives of those who prayed to her before it. Fr. Mark Leasure, pastor of St. George parish, travels with the icon to many Orthodox parishes throughout the year to bring the blessings of the icon and the Mother of God to as many people of faith as possible.

Протопресвітер Нестор Коваль святкує 50-тя священства та 50-тя настоятельства у церкві Св. Арх. Михаїла, в Скрентоні, Пенсільванія та вступає на пенсію

У суботу 27 лютого 2016 року, Високопреосвященніший Митрополит Антоній, правлячий архієрей Східної Єпархії, відвідав Свято-Михайлівську парафію в Скрентоні з нагоди 50-тя священства та 50-тя настоятельства у церкві Св. Арх. Михаїла протопресвітера Нестора Ковалю. Це був також день, коли отець Нестор вступив на заслужену пенсію. На жаль, отець Нестор не зміг бути присутнім на Літургії та прийомі через те, що несподівано потрапив у лікарню того ранку.

Високопреосвященнішого Владику зустрічали парафіяльні діти з квітами, а також з хлібом та сіллю голова управи, Ед Попіль. Отець Мирон Оригон від імені о. Нестора також привітав Високопреосвященнішого Владику. У співслужінні з Митрополитом та

о. Мироном служили священники: Яків Нортон, Стівен Гутник, Тарас Науменко, Зеновій Жарський, Іван Синевський, Марк Ліжур (Карпато-Руська Єпархія) та диякони Филип Геренза та Василь Шак. Квартет, Ігор Процак, Юрій Бобко, Микола Зомчак та Михайло Бокало із Свято-Софіївської Семінарії співали Божественну Літургію. У вітварі з Митрополитом Антонієм були іподиякон Іван Чопко з Бразилії та Володимир Яворський.

Перед Літургією митрополит Антоній закликав все духовенство та вірних присутніх в церкві, щоб помолитися за здоров'я о. Нестора, о. Веніаміна Ворлинського із парафії Святого Андрія в Блейклі, штат Пенсільванія, який також потрапив у лікарню і не зміг бути присутнім, а також за Добродійку Тамару Коваль. Багато людей

були присутні на Божественній Літургії, які прийшли за поваги до о. Нестора, особливо з довколишніх православних парафій Св. Георгія Карпато-Руської Єпархії в Тейлор, штат Пенсільванія та з церкви Іоана Хрестителя з Джонсон-Сіті, штат Нью-Йорк.

Під час Божественної літургії Високопреосвященніший Митрополит Антоній проповідував про підготовчі тижні до Великого Посту словами воскресних євангельських уривків. Ці уривки Євангелія говорять про бажання бути присутнім з Христом, як це було показано на прикладі Закхея, смиренності митаря, пробудження гріховного стану в блудного сина, розгляд наших гріхів і упущення в Господньому зображенні про Великий і Страшний Суд і, накінець, бажання прагнути та пропонувати

прощення - все це є необхідне для щирого покаяння у період посту. Високопреосвященніший Митрополит Антоній також привітав о. Нестора з його ювілеями та говорив про його справжнє жертвоне служіння та відданість віруючим парафії Святого Михаїла, які були довірені на його духовну опіку протягом п'яти десятиліть! Хор заспівав гучно «Многая Літа» для о. Нестора та його сім'ї.

Після Божественної Літургії відбувся прийом та банкет у Свято-Георгіївській Карпато-Руській парафіяльній залі. Більше 15 високопосадовців прийшли привітати о. Ковалю. Мер Скрантона та начальник відділу поліції прийшли і вручили нагороди Отцеві за його відданість до української спільноти та міста Скрантона, де він працював з молоддю через відділ поліції і в багатьох інших структурах. Крім того, семінарист Микола Зомчак від імені всіх семінаристів Свято-Софіївської Семінарії привітав о. Нестора та подякував Отцю за його допомогу в семінарії протягом багатьох років.

Виступаючи від імені парафії, регент та псаломщик (Дяк), Білл Родитський, представив прекрасну історію служіння о. Нестора парафіяльній громаді Св. Арх. Михаїла протягом 50 років. Він охопив глибину відносин між духовним наставником та членами громади, і висловив глибоку вдячність від усієї парафії о. Нестору, добродійці Тамарі та їх дітям - Вірі, Нестору і Тарасу - за їх довіру та відданість парафії. У своїй промові Митрополит Антоній заявив, що за всі 44 роки свого священства та архієрейства, він ніколи

не чув, щоб парафіянин віддав належну пошану парафіяльному наставнику, і він подякував Біллу за його доброту.

Донька о. Нестора, Віра Коваль-Кресун, говорила від імені свого батька, який хотів би святкувати із сім'єю та друзями. Вона говорила красиво за свою матір, добродійку Тамару, 50 років служіння для парафії Св. Арх. Михаїла, поруч з о. Нестором та за її підтримку у його служінні. Віра подякувала своїм батькам за все, що вони зробили для неї, її братів, для всіх вірних парафіян та громади м. Скрантона, також подякувала усім, хто був на прийомі та прийшов вшанувати її дорогого батька.

В кінці прийому Митрополит Антоній закликав усіх приєднатися разом з Ним на службу молебня перед мироточивою іконою Божої Матері в церкві Святого Георгія. Високопреосвященніший Владика помолився за здоров'я о. Нестора, його добродійки Тамари та за всіх, хто зібралися під час молебню. Це чудо, що ікона Божої Матері в Св. Георгіївській парафії в Тейлор, штат Пенсільванія мироточить протягом чотирьох років, закликаючи сотні вірних прийти і помолитися перед нею щосереди увечері. Біля чудотворної ікони Божої Матері було зараховано багато зцілень та інших чудес в житті тих, хто молився перед її образом. О. Марк Ліжур, настоятель парафії Святого Георгія, подорожує з іконою до багатьох православних парафій протягом року, щоб донести благословення іконою Божої Матері, до якомога більше вірних.

Президент: Ми вдячні Вселенському Патріарху за постійну підтримку України

У рамках офіційного візиту до Турецької Республіки Президент України Петро Порошенко зустрівся з Архієпископом Константинополя – Нового Риму та Вселенським Патріархом Варфоломієм I.

Президент висловив вдячність за «величезну допомогу, яку Український народ отримує від Вселенського Патріарха Варфоломія I». «Я дуже вдячний Патріарху за постійну

турботу, постійну молитву про Україну, її процвітання, про мир на українській землі, за постійну допомогу, яку Мати-Церква надає Україні», - сказав Глава держави під час брифінгу для преси за підсумками зустрічі.

«Безумовно, ми говорили про майбутнє України, про мир, про єдину Помісну Православну Церкву, якої прагне і чекає Український народ», - наголосив Петро Порошенко.

«Ми впевнені в тому, що молитви церкви Бог почує. Ми впевнені, що прийде мир на Українську землю, прийде спокій, прийде процвітання. І я дуже вдячний його святості Патріарху Варфоломію I за дуже важливий для нас діалог стосовно майбутнього України», - сказав Петро Порошенко.

У свою чергу, Вселенський Патріарх Варфоломій I наголосив на важливості візиту Президента для взаємних відносин і висловився за мир в Україні. «Я хочу відзначити велике задоволення і подяку Президенту України за його візит. Ви знаєте, що церква Константинополя є материнською Церквою Української нації. Ми відчуваємо духовний зв'язок між Константинопольською Церквою та Україною», - сказав Варфоломій I.

«Це наш обов'язок тут, у Вселенському Патріархаті весь час молитися за мир і єдність в Україні, в Європі і в усьому світі», - сказав він.

Зустріч відбулася у Тронній залі Вселенського Патріархату у Стамбулі.

Главу держави супроводжувала його дружина пані Марина.

President of Ukraine: We are grateful to Ecumenical Patriarch for constantly supporting Ukraine

In the framework of the official visit to Turkey, President of Ukraine Petro Poroshenko had a meeting with Ecumenical Patriarch of Constantinople Bartholomew I.

The President expressed gratitude for a "great assistance the Ukrainian people receive from

Ecumenical Patriarch Bartholomew I". "I am grateful to the Patriarch for his constant care and prayer for Ukraine, its prosperity, peace on the Ukrainian land, constant assistance of the Mother Church to Ukraine," the Head of State said at the briefing following the meeting.

"Of course, we were talking about the future of Ukraine, about peace, about single national Orthodox Church awaited by the Ukrainian nation," Petro Poroshenko emphasized.

"We are confident that God will hear the prayers of the church. We are confident that peace and prosperity will come to Ukraine. I am grateful to His Holiness Patriarch Bartholomew I for a very important dialogue on the future of Ukraine," Petro Poroshenko said.

In his turn, Ecumenical Patriarch Bartholomew I emphasized the importance of the Ukrainian President's visit for mutual relations and expressed support for unity and peace in the whole world.

"I would like to expressed content and gratitude to the President for his visit. You know that the Church of Constantinople is the Mother Church of the Ukrainian nation. We feel a spiritual bond between the Church of Constantinople and Ukraine," he noted.

"It is our duty to pray for peace and unity in Ukraine, Europe and the whole world," the Patriarch noted.

The meeting took place at the Ecumenical Patriarchate in Constantinople (Istanbul, Turkey).

The President of Ukraine was accompanied by his wife Maryna Poroshenko.

Taken from the source:

<http://www.president.gov.ua/en/news/prezident-mi-vdyachni-vselenskomu-patriarhu-za-postijnu-pidt-36837>

Ordination to Deaconate of Subdeacon Adrian Mazur at Holy Trinity Ukrainian Orthodox Cathedral in New York City!

On Meatfare Sunday - March 6, 2016 - a wonderful event took place in the life of the student body of St. Sophia Ukrainian Orthodox Theological Seminary in South Bound Brook, NJ. Faithful of our Holy Ukrainian Orthodox Church of the USA gathered together at the Holy Trinity Ukrainian Orthodox Cathedral in New York City, NY to witness the ordination of a recent graduate of St. Sophia Seminary Subdeacon Adrian Mazur to Deaconate.

The Hierarchical Divine Liturgy was celebrated by His Grace Bishop Daniel, the Ruling Hierarchy of the Western Eparchy of the UOC of the USA and the Dean of Students of the Seminary, along with a number of clergy from the surrounding NY/NJ/PA. Responses were sung by the student body of St. Sophia Seminary along with members of Holy Trinity Ukrainian Orthodox Cathedral choir, under the leadership of Maestro Slavko Kosiv.

At the beginning of the liturgical service, His Grace Bishop Daniel was greeted by the pastor of Holy Trinity Cathedral, Very Reverend Todor Mazur, who is also a father of Subdeacon Adrian.

The journey to Subdeacon Adrian's ordination began years ago when seminarian Adrian began his theological studies in South Bound Brook, NJ. Five years ago, Adrian joined the seminary where his studies continually brought him closer to being found worthy of the Deaconate, as was written in St. Paul's letter. Bishop

Daniel, in his sermon, also reflected on Adrian's personal journey to Sunday's celebration. As St. Paul spoke of the qualities of the deacon, he did not neglect to mention their wives; as Adrian prepared himself for this day, his wife Vasylyna stood faithfully beside him supporting him: "... likewise their wives must be reverent, not slanderers, sober, faithful in all things".

As Protodeacon Ihor Mahlay (of St. Vladimir Ukrainian Orthodox Cathedral in Parma, OH) exclaimed: "Command!" Subdeacon Adrian was brought forth by his fellow classmates seminarians Subdeacons Volodymyr Yavorskyi and Ivan Tchopko. Bowing down before Christ three times, Adrian

humbly presented himself before Bishop Daniel for the laying on of the hands. Through the laying on of hands and the prayers of ordination, the same Grace of the Holy Spirit came upon him as it did on the day of Pentecost in the presence of the Apostles. In unison, the congregation too found Deacon Adrian worthy, repeating after the bishop and the clergy: Axios!

The liturgy concluded with greetings from His Grace Bishop Daniel, as the newly ordained Deacon Adrian addressed the faithful and clergy present. The new deacon was grateful to his ordaining bishop that through the laying of the hands, he now follows the Apostolic Succession, and can now participate in the same Priesthood as his father who with tars in his eyes witnessed his son making the very first exclamation of the final lityany of the Divine Liturgy. Deacon Adrian offered his prayerful gratitude to Bishop Daniel for his parental guidance throughout the years of theological training and promised to serve the Lord, being humbly obedient to the guidance of his ordaining bishop.

After the liturgy, the clergy and guests were able to greet the newly ordained deacon and his wife during a luncheon prepared at Holy Trinity's parish hall. His fellow seminarians had the opportunity to greet the newly ordained Deacon Adrian with prayers for all the virtues needed to serve in Christ's Holy Vineyard.

Bishop Daniel Participates in the Blessing of a New ZOE for LIFE House in Parma, OH

With almost 200 people in attendance, five Orthodox Christian bishops blessed the new ZOE House of ZOE for Life in Parma's original post office at 5454 State Road during its open house on Friday, March 4, 2016.

With the blessing of His Eminence Metropolitan Antony, His Grace Bishop Daniel of the Western Eparchy of the Ukrainian Orthodox Church of the USA, accompanied by Very Rev. Fr. John Nakonachny, Very Rev. Fr. Michael Hontaruk, Protodeacon Ihor Mahlay of St. Vladimir Ukrainian Orthodox Cathedral in Parma, OH; Very Rev. Fr. Dennis Kristof of St. Nicholas Ukrainian Orthodox Pro-Cathedral in Lakewood, OH; Ihumen John (Henry) as well as Seminarian Ihor Protsak of St. Sophia Ukrainian Orthodox Theological Seminary (South Bound Brook, NJ), along with His Eminence Metropolitan Savas of the Greek Orthodox Metropolis of Pittsburgh; His Eminence Archbishop Nathaniel of Detroit and the Romanian Episcopate [OCA]; His Grace Bishop Gregory of Nyssa of the American Carpatho-Russian Orthodox Diocese of the USA, and His Grace Bishop Paul of Chicago and the Midwest [OCA] participated in the prayer service.

Headquartered in Cleveland Heights, OH, ZOE for Life is a non-profit Orthodox Christian ministry that helps women during and after crisis pregnancies, offers pure living resources and retreats, and assists Orthodox Christian couples seeking to expand their families through adoption. The agency, which is endorsed by the Assembly of Canonical Orthodox Bishops of the USA, offers its services at ZOE House, into which it moved at the end of December.

"The Orthodox people are working together in unity, under the loving guidance of our metropolitans, bishops and clergy," said Paula Kappos, ZOE for Life President.

ZOE House occupies two-thirds of the post office's

space, Ms. Kappos said. With approximately 3,000 square feet, the new facility provides space for meetings, classes, prayer circles and other healing ministries. It is on the bus line and close to the freeway, occupying a single floor for easy access to pregnant women and children.

Addressing the hierarchs of various Orthodox jurisdictions at the formal luncheon with the ZOE for LIFE Executive Board members prior to the dedication ceremony, Ms. Kappos stated: "The new facility will also allow ZOE for Life to pursue its plan to create a Women's Center to provide limited obstetrical ultrasounds, peer counseling, needed supplements and professional referrals to ensure that crisis pregnancies aren't dangerous one... We are incredibly excited about what God is doing with ZOE for Life and are looking forward to whatever else He might have in store."

Considering the budget expenses and costs associated with the daily ministry of ZOE for Life, His Grace Bishop Daniel, speaking on behalf of the Consistory of the UOC of the USA and the entire plenitude of the Church, offered a small donation of \$2,000 in assistance to cover rental expenses for the new facility.

One must note that for the last several decades, ZOE for LIFE conducted its ministry from a local house facility, which is owned and was kindly rented from St. Vladimir Ukrainian Orthodox Cathedral in Parma, OH. One of the parishioners of the local Ukrainian Orthodox Cathedral – Dobrodiyka Iryna Mahlay serves as a member of the Executive Board and volunteers at ZOE for Life.

In addition, another active member of the Ukrainian Orthodox Church of the USA – Olga Lyskiwsky of the Protection of the Birth-Giver of God (Pokrova) Ukrainian Orthodox Cathedral in Southfield, MI who is a member of the Executive Board of ZOE for LIFE in Livonia, MI attended the blessing and dedication service, while sharing with Bishop Daniel and those in attendance a ministerial story of the local Michigan satellite office of ZOE for LIFE.

Additional info may be found on the ZOE for Life web site www.zoeforlifeonline.org or by calling 440-893-9990

New Program - Let us be Attentive! (LUBA)

Нова програма Відділу Праці з Молоддю Консistorії Будьмо Уважні! (LUBA)

your LUBA calendar as a parish, as small groups, as families and as personal ministry.

***

Слово "увага" має багато значень: спостережливість, свідомість, пильність, доброта, турбота, доброзичливість і цей список можна продовжувати. Всі ці прикметники описують життя Православного Християнина – як ми покликані жити наше повсякденне життя. Не є випадковістю, що під час Божественної Літургії нас закликають "бути уважними". У певному сенсі, бути уважним є священний акт – бути уважним до Христа та Його Таїнств. Нашим покликанням є бути уважними не тільки під час богослужінь, але і в повсякденному житті до наших братів та сестер у Христі. Бути уважним. Бути турботливим. Бути розуміючим. Бути співчутливим.

The word attentive has many meanings; observant, aware, vigilant, kind, conscientious, thoughtful and the list goes on. All of these adjectives describe the life of an Orthodox Christian - how we are called to live our daily life. It is no coincidence that during the Divine Liturgy we are called to "Be Attentive". In a way, being attentive is sacramental - being vigilant to Christ and His sacraments. But we are not only called to be attentive in our divine services, we are called to be attentive in our lives and to our brothers and sister in Christ. Be considerate. Be caring. Be understanding. Be sympathetic.

It is interesting that the acronym for Let us be Attentive is LUBA, which is a derivative of the Ukrainian word *lubov* or love. In a way, when we are called to Be Attentive, we are also being called to LOVE!

This new program of the Ukrainian Orthodox Church of the USA is a call to be attentive to your neighbor, to your community, to your parish family and to Christ!

On the 20th of each month, the Consistory will highlight one of the nationally commemorated events on the LUBA calendar providing you with resources for your parish. Focus on the highlighted event or choose one of your own and be creative in how you may BE CHRIST. We ask that you send photos and articles of your LUBA efforts to be shared with all of our faithful. You may utilize

Цікавим є те, що якщо в англійській мові взяти першу букву з кожного слова фрази "будьмо уважні"/"Let Us Be Attentive" і скласти їх в одне слово тоді вийде слово (LUBA), яке в українській мові є близьким до слова ЛЮБОВ. Ми є покликані ЛЮБИТИ до тієї самої міри, що й покликані Бути Уважними!

Ця нова програма Української Православної Церкви США є закликом до того, щоб нам бути уважними до свого ближнього, до своєї громади, до своєї парафіяльної родини і до Христа!

20-го числа кожного місяця, Відділ Праці з Молоддю Консistorії УПЦ США вибиратиме одну з подій календаря (LUBA Calendar) та надаватиме необхідні ресурси для Вашої парафії. Вашим завданням буде зосередитися на вибраній події або вибрати іншу подію, яка Вам більше до вподоби і проявити свій творчий підхід в тому, як Ви можете уподібнитися ХРИСТУ. Також, ми звертаємося до Вас з проханням надсилати свої фотографії та статті з відзначень цих подій для того, усі вірні нашої Церкви могли побачити Вас. Ви можете вживати цей календар (LUBA calendar) у парафіяльному, сімейному і навіть особистому служінні.

Archpastoral Visit to St. Anthony of the Desert Mission

His Grace Bishop Daniel traveled to St. Anthony of the Desert Mission, Las Cruces New Mexico, for his annual Episcopal visitation on the weekend of the 26-28 February, 2016. His Grace was accompanied by a seminarian of St. Sophia Ukrainian Orthodox Theological Seminary (South Bound Brook, NJ) Ivan Hlakhuniak.

On Saturday, His Grace met with over a dozen parishioners for an informal coffee and conversation at the home of Elizabeth Davies, the congregational treasurer and choir member. Following this Bishop Daniel met privately with parishioners who had particular concerns they wished to discuss with him.

In the afternoon, Bishop Daniel hosted a gathering of students from New Mexico State University who are engaged in the Model UN for this year. Matthew McNeile, a member of St. Anthony parish, is the President of the Model UN team this year at the University. About ten students and a handful of interested local people were in attendance as Bishop Daniel explained, in detail, the history of the struggles of the Ukrainian people in the 19th to 21st Centuries to achieve independence and recognition as a nation. A lively question and answer session followed the bishop's presentation. Bishop Daniel invited the team to visit the national church headquarters when they are in New York for the Model UN assembly in May.

Fr. Gabriel served Great Vespers on Saturday at 5:00 PM. The Bishop added comments on the necessity to honor the image and likeness of God in all persons, and that our honoring is a sign of God's presence in the world. The Vespers was followed by an informal dinner to which the community was also invited.

On Sunday Fr. Gabriel and Mr. Hugh Chappelle, chairman of the parish council, greeted Vladyka Daniel on behalf of the parish. Bishop Daniel then presided at the Divine Liturgy and preached a stirring sermon on the parable of the Prodigal Son, focusing on the phrase "he came to his senses." Bishop stressed that the difference between the son who returned and the one who stayed at home was that the former "came to his senses," recognized his need for repentance, and demonstrated that even before returning home. Meanwhile the older brother remained in his old ways, unable to "come to his senses" in a way that would enable him to appreciate the love the Father always had for him.

Members of the parish council were inducted into office at the conclusion of the Divine Liturgy; Bishop Daniel shared some words with the members of the council and challenged them to serve as lights to the community of faith at St. Anthony of the Desert Mission. The parish council this year includes Ted Argeanas, Hugh Chappelle, Elizabeth Davies, Christopher Encapera, Caleb Finch, Vladimir Laven and Christopher Wrazen. The episcopal visit concluded Sunday evening with a festive dinner for council members and spouses at the home of Christopher and Kim Encapera.

St. Anthony Mission is now in its ninth year of existence and, following a major loss of members to retirement, job replacement, and moves out of the area, has rebounded in the past year. The Mission currently numbers thirty-five adult members and eleven children, with several regular visitors and several more baptisms and chrismations on the horizon in this year.

Hierarchs of the UOC of the USA Pray With the Ukrainian Orthodox Community in Constantinople (Istanbul, Turkey)

On Sunday of the Publican and Pharisee, February 21, 2016, - with the blessing of His All-Holiness Ecumenical Patriarch Bartholomew I, His Eminence Metropolitan Antony and His Grace Bishop Daniel, joined by the clergy and faithful of the Ukrainian and Greek Orthodox communities in Istanbul (Turkey) lead a Eucharistic Divine Liturgy at St. Nicholas Orthodox Church.

In the presence of the entire diplomatic corps of the Consulate General of Ukraine in Istanbul the prayers were offered for the fallen victims of Ukrainian Maydan (Heavenly Hundred) as well as for the victims of the ongoing terrorist invasion in Donbas region of Ukraine.

At the conclusion of the prayer services, the hierarchs of the UOC of the USA presented Consul General of Ukraine in Istanbul – Mr. Vasyl Bodnar with an icon of Holy Metropolitans of Kyiv, the enlighteners of Ukrainian people as well presented those in attendance with the icon cards in commemoration of the archpastoral visit.

Following the Divine Liturgy, the hierarchs of the Church visited with the Ukrainian community of Istanbul, sharing in fellowship and enjoying prayerful music pieces presented by the local musical ensemble of the Ukrainian Orthodox community of Istanbul.

Ієрархи УПЦ США в молилися за героїв Небесної сотні та українських воїнів з українською Православною громадою Константинополя

21 лютого 2016 року з благословення Вселенського Патріарха Константинопольського Варфоломія I у стародавньому Свято-Миколаївському соборі у Стамбулі (Константинополі) молитовно «вшанували пам'ять героїв Небесної сотні та героїв, загиблих за волю України у війні з російським агресором».

Як повідомив Генеральний консул України в Стамбулі Василь Боднар, Божественну літургію українською мовою та поминальний молебень за героїв Небесної сотні та воїнів, загиблих у «війні з російським агресором», здійснили ієрархи і духовенство УПЦ США. Зокрема, з благословення Патріарха Варфоломія, службу очолили митрополит Антоній (Щерба), Предстоятеля УПЦ США та діаспори, скарбник Асамблеї канонічних православних єпископів Америки, а також єпископ Даниїл (Зелінський), голова Консисторії і заступник Голови Архієрейського Собору УПЦ, який також є головою

Комітету з правових питань Асамблеї канонічних православних єпископів Америки.

Українським ієрархам у Стамбулі співслужили українські та грецькі священники Константинопольського Патріархату.

Богослужіння було відправлене для української православної громади Стамбулу, яка перебуває під омофором Вселенського Патріархату.

Разом з представниками української громади у богослужінні взяли участь Генеральний консул України в Стамбулі Василь Боднар та працівники українського диппредставництва.

Як повідомлялося, 20 лютого Собор єпископів УПЦ США та діаспори ухвалив звернення з приводу другої річниці масового розстрілу учасників Євромайдану в Києві, а також закликав світову громадськість стримувати військову агресію Росії проти України.

СОБОР ЄПИСКОПІВ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ США

*Пам'ятаємо жертвовність багатьох,
заради тих, хто живе...*

Два роки тому світ в страху став свідком надзвичайних подій в житті 25-річної незалежної України - перевизначення, яке мало великий вплив на книги з історії та наше життя, коли надзвичайно глибоке вираження демократії вибухнуло на вулицях столиці країни - міста Києва. Багато віруючих УПЦ США і в усьому світі, знову, при запалених свічках, піднесли свої невтомні молитви за батьківщину.

Події у листопадові 2013 року та протягом зимових місяців 2014 року в житті незалежної України та її прагнення продовжувати розвиток у справжньому демократичному суспільстві виявилось під великою загрозою. Тисячі громадян України піднялися за свої переконання, беручи участь в протестах - відомі як Майдан - які проводилися на центральних площах (майданах) по всій території України, у підримці майдану у Києві. Сотні життів були втрачені захищаючи священні заповіді Богом даної незалежності та фізичні кордони дуже молодій Європейській нації. Тепер, через два роки, майже 10 тисяч загинули, захищаючи свою незалежність від іноземного вторгнення на Донбасі, вторгнення Російських військ («добровольців»), які заявляють, що «захищають» українських громадян російського походження від дискримінації та «загрози», яка не існує.

Протягом всієї історії України - і ще до Майдану - мільйони (не тисячі або десятки тисяч) людей віддали своє життя за свободу, гідність та права людини, з тим, щоб повернути право на мирні демонстрації, а також політичні та громадські діяльності. Все наше життя ми вивчаємо історію нашого Українського народу та на всіх сторінках її ми в наших руках тримаємо жертв агресій, що надходять з передової сусідньої Російської Федерації, які пережили заборони, репресії, розділення сімей, тортури, Голодомор - смерть від голоду - дивлячись в їхні очі, як вони пам'ятають мільйони своїх рідних, яких втратили «на благо імперії». Ми стали свідками радості на їхніх обличчях, коли вони дякували Богу за свободу свого народу - його цілісність, як єдина нація - за незалежність, - і протягом останніх 25 років, від часу, коли референдум про незалежність відбувся по всій країні.

Беручи до уваги все вищесказане та загрозу нашій незалежності, ми звертаємо увагу у цю другу річницю, на жахливі та болісні сторінки історичної реальності Майдану Гідності 2014 року. І надалі Українська держава продовжує боротися проти зовнішнього вторгнення та внутрішньої політичної нестабільності, ми як і раніше вимагаємо від наших

політичних лідерів у Сполучених Штатах Америки і в усьому світі, щоби сильні, ефективні міри були прийняті на підтримку України поки не стало надто пізно - ще раз. Ми закликаємо всіх наших священнослужителів, вірних та парафіяльні громади, звертатись до нашого Президента, представників Конгресу, Сенаторів, державних керівників та законодавців, щоб вони твердо відстоювали Україну, її кордони та найголовніше її людей в Україні та цілому світі!

Голос народу повинен бути почутим та вислуханим і не може бути пригнічений шумом зброї і невизначеності тих, хто на керівних посадах, і вибирає безладдя та зловживання. Використання внутрішнього протистояння та політичної нестабільності не вирішить факт зовнішнього іноземного вторгнення та бажання Росії ще раз контролювати всі аспекти українського життя.

Ми як і раніше солідарні з нашими Православними, Католицькими та іншими релігійними представниками в Україні, які довели свою відданість своїй пастві, через їх тверду молитву та в допомозі тим, хто сидів на холодній бруківці на Майдані два роки тому. Ми особисто доставляли матеріальну допомогу у лікарні, які доглядали за пораненими солдатами та сім'ями убитих. Сьогодні, однак, ми закликаємо ієрархів Православних Церков по всьому світу, щоб застосували їм Богом дану владу, в тому числі і в самій Росії, щоб закликали до припинення наступів на людей України! Ми закликаємо християн інших конфесій та прихильників усіх релігійних організацій по всьому світу, щоб закликали своїх послідовників, не мовчати та допомогти уникнути катаклізму для нації, яка пережила набагато більші катаклізми, ніж зараз переживає. Тільки за благодаттю Божою Україна відроджувалася усі 25 років - незважаючи на слабе та не однодумне керівництво на всіх рівнях

– політичному, соціальному, церковному та ін., що триває навіть після Майдану. Настав час для неї розквітнути і вона вже почала - не будучи загрозою для її сусідів і не відмовляється від тисячолітніх міжнародних відносин.

Україна та її народ були значний і життєвий період часу в самому епіцентрі світового Православ'я. Наші люди ніколи не відмовлялися від своєї неймовірної віри в Бога - Отця – що є нашою Надією, в Сина - що є нашим Спасінням та Духа Святого – що є нашим Заступником. Вони також завжди моляться і просять покрову Божої Матері, яка так часто в історії всього людства допомагала своїм посередництвом. Ми, як ієрархи Української Православної Церкви Сполучених Штатів Америки, просимо щирих та нескінченних молитов усіх вас, хто читає це звернення або почує його. Ми особливо звертаємося до монаших чинів по всьому світу, які постійно моляться за усіх людей, щоб вони постійно мали Україну та її народ в своїх серцях та згадували у всіх своїх молитвах.

Користуючись даром свободи, який ми маємо з вами, нашими духовними дітьми тут в Сполучених Штатах Америки і з тими по всьому світу, з надією рухаючись вперед, а не назад в історію, ми молимо з благоговінням і вдячністю благословення Отця Світла і всякого звершеного дару, Сина Правди та Духа Істини зійти на всіх нас, обійняти нас, направити та вдосконалити кожен наш вчинок.

Нехай Бог у Святій Тройці за заступництвом Богородиці, Приснодіви Марії, всіх святих та мучеників України почує наші молитви та захистить нашу Боголюбиву Україну і подасть їй мир, пізнання істини та любові на віки.

З молитвою за наших братів та сестер в Україні,

+ Антоній,

Митрополит Української Православної Церкви США та Української Православної Церкви в Діаспорі

+ Даниїл,

Єпископ Західної Єпархії та Голова Консисторії Української Православної Церкви США

Metropolitan Antony and Bishop Daniel Meet With the Ecumenical Patriarch

Following the recent Pre-Conciliar meeting of the Primates of the Orthodox Churches, which took place in Geneva a few weeks ago, much information began to appear on the Internet about discussions and decisions that took place during the gathering. The source of this information was the press office of the Patriarchate of Moscow. Much of the information was extremely critical in reference to the hierarchs of the Ukrainian Orthodox Churches in the USA and Canada. Most of that criticism was completely false as was the quoted response of Ecumenical Patriarch Bartholomew to the criticism, which had been stated during the Geneva meeting.

Having read this information, Metropolitan Antony, along with Bishop Daniel, immediately requested an audience with His All-Holiness Patriarch Bartholomew to discuss the conversations that took place in Geneva and to learn the truth about the situation. That meeting took place on the evening of Thursday, 18 February. We were not surprised to hear a completely different interpretation of the Geneva discussions, along with His All-Holiness' unchanging commitment to and concern about his spiritual children in Ukraine, since the Patriarchate of Constantinople remains as the Mother Church of Ukraine. We will be soon be preparing our own response to the false statements.

His All-Holiness invited Metropolitan Antony and Bishop Daniel to remain in Constantinople (modern Istanbul) through Sunday, 21 February, in order to celebrate Divine Liturgy for the Ukrainian community of the city and region at St. Nicholas Church, which has been given to the Ukrainian community for at least monthly services.

“Heavenly Hundred” Commemoration Event at the Embassy of Ukraine in Washington, DC

The Heavenly Hundred Fallen Heroes were commemorated by the Embassy of Ukraine jointly with the defenders of Ukraine who are currently on medical rehabilitation in Washington, DC, US Ukrainian community and Americans who care about the developments in Ukraine – the Revolution of Dignity and counteracting Russian aggression.

In his address to the guests of Ukrainian diplomatic mission on this special occasion, the Ambassador of Ukraine to the USA Valeriy Chaly stressed that now, exactly as in November 2013 - February 2014 on Maidan, our core strength is in our unity and reliable mutual support.

Memorial event hosted by the Embassy of Ukraine on February

19 was charitable. It was widely endorsed by both, local Ukrainians and Americans. All proceeds will go to Ukraine as the targeted medical humanitarian relief, including the sponsorship of the material for brain surgery urgently needed by one of severely wounded defenders of the Donetsk airport. Embassy's partners in fundraising and organizing the charitable event were volunteers from United Help Ukraine and musicians of Gerdan duo.

With the blessing of His Eminence Metropolitan Antony, Very Rev. Fr. Volodymyr Steliac - pastor of St. Andrew the First-Called Ukrainian Orthodox Cathedral (Silver Spring, MD) - UOC of the USA - participated in the memorial prayer service and program organized by the Embassy

of Ukraine in the USA.

Among the guests of the Embassy were American Film Director Damian Kolodiy who presented his documentary on the Revolution of Dignity Freedom or Death as well as American architects Miriam Gusevich and Joseph Barrick who presented their project Constellations that won the third prize during the international competition The Territory of Dignity – commemoration of the Heavenly Hundred and Maidan.

The official part of the charitable evening was finalized with the ceremony of candle lightning to pay tribute to the Fallen Heroes of the Heavenly Hundred and counterterrorism operation at Donbas region of Ukraine.

Three Holy Hierarchs Feast Day Observed in the Seminary's Chapel

On February 12, 2015 – St. Sophia Ukrainian Orthodox Theological Seminary celebrated its patronal feast, commemorating the Three Holy Hierarchs: Basil the Great, Gregory the Theologian, and John Chrysostom. They were highly influential bishops of the early church who played pivotal roles in shaping Christian theology. In Eastern Christianity they are also known as the Three Great Hierarchs and Ecumenical Teachers. All Christians are indebted to these “Pillars of Faith” for their defense of the Divinity of Jesus Christ and their faithful articulation of the doctrine of the Holy Trinity. They are held in honor by the Church as vessels of God’s grace who preserved the Christian Faith for us today. For they were not only bishops and theologians, but ascetics, sanctified by the Holy Spirit.

During the eleventh century, disputes raged in Constantinople about which of the three hierarchs was the greatest. Some preferred St. Basil, others honored St. Gregory the Theologian, while a third group exalted St. John Chrysostom

Dissension among Christians increased. Some called themselves Basilians, others referred to themselves as Gregorians, and others as Johnites. By the will of God, the three hierarchs appeared to St. John the Bishop of Euchaita in the year 1084, and said that they were equal before God. “There are no divisions

among us, and no opposition to one another.” They ordered that the disputes should stop, and that their common commemoration should be celebrated on a single day. Bishop John chose February 12 for their joint Feast, thus ending the controversy and restoring peace.

Named in honor of the Holy Wisdom, Saint Sophia Seminary, in its walls, has a small student chapel entrusted under the protection of these three great Hierarchs of the Eastern Orthodox Church, noted for their great piety and wisdom.

His Grace Bishop Daniel, the Ruling Hierarch of the Western Eparchy and President of the Consistory of the UOC of USA celebrated Archpastoral Divine Liturgy on this feastday. Students of the Seminary, Subdeacon Ivan Chopko and Seminarian Michael Bokalo greeted the hierarch with the traditional bread and salt asking for prayers and blessings. Very Rev. Bazyl Zawierucha, Provost of the Seminary with a number of clergy, greeted the Bishop at the entrance to the chapel. Among the serving clergy also were V. Rev. Yurij Siwko, Fr. Adrian, V.

Rev. Petro Levko, V. Rev. Volodymyr Muzychka, V. Rev. Todor Mazur, V. Rev. Mykola Fylyk, V. Rev. Taras Naumenko, V. Rev. John Haluszczak, Fr. Demetrius Nicoloudakis, Fr. Zinoviy Zholobak, V. Rev. Anthony Perkins, Rev. Zinoviy Zharsky, Rev. Ivan Synevskyy, Rev. Vasyl Pasakas as well as Very Rev. Volodymyr Khanas, Very Rev. Myron Oryhon, Rev. George Bazylevsky, Rev. Victor Wronsky and other clergy. Responding, the Bishop greeted the faculty, students, clergy and the faithful.

Attending the feast of Three Hierarchs were His Eminence Metropolitan Anthony, Consistory of the UOC of USA and St. Andrew's Cemetery workers, Full and Part Time seminarians, alumni and the faculty of the Theological school and faithful from the local parishes.

In their sermons, Fr. Demetrius Nicoloudakis and Fr. Ivan Synevskyy preached about theological and moral instructions for the Orthodox faithful to follow. They mentioned that the Three Hierarches became

so well-known not only because they knew how to teach, but because they lived and practiced their teachings. We, way too often pick and choose whom and how many times we should help. They were helping people all the time because they saw God's image and likeness in those who were in need and Christ told us to do things seventy times seven or in other words always.

At the end of the liturgy His Grace Bishop Daniel and V. Rev. Bazyl Zawierucha, Provost of the Seminary thanked to His Eminence Metropolitan Anthony and to all, for their presence at the feast of the Three Hierarchs on the beautiful day. Celebration concluded with the melodious chanting of "God grant many years..." to the hierarchs of the Church, clergy and faithful, and especially to Pani Maria Morozovska, who was presented with a "Hramota/ Blessed Certificate" by His Eminence Metropolitan Anthony and His Grace Bishop Daniel for being so devoted to the work at the Seminary Kitchen and in her own helping to raise the

next generation of clergy.

Also, everyone was blessed with an opportunity to venerate the icon and the relics of the Three Hierarchs beautifully decorated with flowers.

Following the Liturgy, everyone was invited for a luncheon prepared by the seminary cook Pani Maria Morozovska. On January 30, His Eminence Metropolitan Anthony celebrated his Name's Day (St. Anthony the Great) and his birthday. Also, that month His Eminence celebrated his Third Year Anniversary of Enthronement as the 4th Metropolitan of the Ukrainian Orthodox Church of the USA. On behalf of the clergy, seminarians, Consistory workers and the faithful of our Church, during the reception in the seminary dining room His Eminence was presented with flowers and a cake.

The Administration and the seminarians send their best regards to all, who had come and joined them for their feast of the Three Hierarchs.

Christ is Among Us!

Свято Т.Г.Шевченка у школі українознавства «Барвінок»

І мене в сім'ї великій,
В сім'ї вольній, новій,
Не забудьте пом'янути
Незлим тихим словом

Т.Г.Шевченко

Пам'ятаємо, Тарасе Григоровичу... Захоплюємось Вашим багатогранним талантом і дякуємо Вам за неймовірний внесок у розвиток української поезії, прози, живопису та культури!

Кажуть, що людина після смерті живе стільки часу, скільки її пам'ятають. Пам'ять про Вас, Тарасе Григоровичу, вічна, бо століттями передається від покоління до покоління в незалежності від того в якій частині земної кулі живемо ми, українці. Місяць березень без перебільшення можна назвати Вашим, адже саме у цей час і діти, і дорослі в котрий раз святкують феномен Шевченка та віддають шану Вашому непересічному генію.

Не залишилося Шевченківське свято й поза увагою учнів та викладачів школи українознавства «Барвінок», що у Пейлос Парк. Всі школярі від наймолодшого класу до старшокласників ретельно підготувались до урочистого концерту, присвяченого життю та творчості видатного Кобзаря. Діти наче перенеслися у часі в далеке XVIII-те століття та особисто пережили найзнаменніші уривки з нелегкого життєвого шляху Тараса Григоровича. Так учні артистично передали момент прощання 8-річного Шевченка з матір'ю, коли та давала синові останні настанови, відправляючи його на навчання до сільського дяка. Не менш старанно діти відтворили відчайдушне звернення малого кріпака-Тараса до пана управителя з проханням віддати його на навчання до маляра, у відповідь на що хлопець отримав лише незаслужену принизливу лайку. Особливі акторські здібності проявили учні четвертого класу Антоній Сендега, який бездоганно зіграв роль молодого та допитливого Шевченка, і Даринка Малий у ролі заклопотаної, але оптимістично налаштованої матері Тараса.

Учням школи українознавства «Барвінок» вдалося на відмінно передати багатосторонність особистості Кобзаря. Вони показали його кмітливим юнаком, спраглим до освіти та малювання, послідовним борцем за волю і справедливість, сумуючим за Україною патріотом та далекоглядним поетом-мислителем, творчість якого була, є і буде актуальною назавжди.

Весь педагогічний колектив школи «Барвінок» доклав неймовірних зусиль для того, щоб Шевченківське свято пройшло бездоганно та емоційно наповнено. Викладачі паніматка Олена Сендега, пані Квітослава Модрицька, пані Галина

Собешкевич, пані Світлана Митчел та пані Ірина Ціхун підібрали вдалу святкову програму і провели колосальну роботу при підготовці дітей до дня Кобзаря. Впродовж усього концерту учні урочисто співали численні пісні на слова Тараса Шевченка, такі як «Думи мої, думи мої», «Бандуристе, орле сизий», «Встає хмара з-за Лиману», «Реве та стогне Дніпр широкий» і «Заповіт». Та найбільше аудиторія була вражена щирістю і безпосередністю, з якою діти декламували відомі вірші Шевченка «Доля», «Мені тринадцятий минало», «Садок вишневий коло хати», «В Казематі».

Також поділився своїм талантом і отець Василь Сендега, настоятель парафії Свв. Апостолів Патра і Павла у Пейлос Парку, продекламувавши свій вірш «Вставай Тарасе!»

Свято Шевченка мало неабиякий успіх у школі «Барвінок» та викликало ажіотаж серед глядачів. Особливе задоволення отримали батьки дітей, задіяних у концерті. Їх переповнювало почуття гордості за своїх маленьких послідовників Кобзарєвого слова, а також невимовна повага до особистості Тараса Шевченка. Кожен мав можливість по-новому пізнати і осягнути творчість легендарного поета. Одні запам'ятали його жертвним борцем за справедливість, інші – сміливим майстром художнього слова, ще інші – відчайдушним бунтарем, але усім без винятку Шевченко закарбувався в пам'яті своєю життєвою непохитною позицією Великого Українця, який ні на мить не сумнівався в успіху своєї багатостраждальної Батьківщини:

Наша пісня, наша дума
Не вмере, не загине...
От де, люди, наша слава,
Слава України!

Т.Г.Шевченко

*Наталія Серафим
Фото, Павло Яріш*

Celebration of the Nativity of Christ at St. Vladimir Ukrainian Orthodox Cathedral in Parma, OH

"Glory to God in the highest, and on earth peace, good will toward men." (Luke 2:14)

During this Nativity Season, St. Vladimir Ukrainian Orthodox Cathedral parish family in Parma, Ohio experienced the wondrous mystery of the Incarnation of our Lord and Savior Jesus Christ. People rejoiced celebrating the Lord's Nativity, especially as the entire parish family was blessed to have both hierarchs – the spiritual fathers of the UOC of the USA to share with them the great news of the Nativity of Christ! Both bishops of the Church visited the parish family at the last moment, due to the funeral services of His Eminence Metropolitan Anthony's mother, who fell asleep in the Lord on January 4, 2016. May her memory be eternal!

Bishop Daniel presided over the Hierarchal Divine Liturgy in the presence of His Eminence Metropolitan Antony, the Prime Hierarchy of the Ukrainian Orthodox Church of the USA, concelebrating with Cathedral and visiting clergy: V. Rev. John Nakonachny, Pastor of St. Vladimir Ukrainian Orthodox Cathedral; V. Rev. Michael Hontaruk, assistant pastor of St. Vladimir

Ukrainian Orthodox Cathedral; Ihumen John Henry; Rev. Vasyl Pasakas, pastor of the Nativity Blessed Virgin Mary in South Plainfield, NJ; Fr. Michael Gavrilos, assistant priest of St. Paul Greek Orthodox Church in North Royalton, OH; Protodeacon Ihor Mahlay, and 8 altar servers.

The Nativity Divine Liturgy, as it has happened over the last 25 years, was broadcast and listened to by faithful over the radio and on the internet. We have heard of listeners in Ohio, Pennsylvania, Canada, Ukraine and Thailand. Everyone commented on how beautiful the Liturgy was and that they were moved to tears, especially when they heard the magnificent singing of our combined Ukrainian and English choirs, around 40 voices total directed by Markian Komichak. Hundreds of faithful

filled our Cathedral pews at the Christmas Liturgy. Holy Communion was distributed by the clergy using four chalices. We are very glad and thankful to God for the opportunity to allow people all over the world to pray to the Newborn King, our Lord Jesus Christ, together with the faithful at Saint Vladimir Ukrainian Orthodox Cathedral. This is the 28th year that our parish sponsors this radio program for our shut-ins, elderly, and all who wish to listen.

May this Nativity Season be a time of love and grace provided by our Lord in our life. We must carry the wonder of the Nativity in our hearts every day, so we can use its miracle as a catalyst of change in our life. May our Lord and Savior Jesus Christ, who came to this world to save us, bless all of us.

Christ is Born! Glorify Him!

*By Fr. Michael Hontaruk
Assistant Pastor of St. Vladimir
Ukrainian Orthodox Cathedral in
Parma, Ohio*

UOL Souper Bowl Sunday and more...

Bishop Daniel Visits Saints Peter and Paul Ukrainian Orthodox Church in Palos Park, IL as the Parish Sponsors UOL Souper Bowl Sunday
Dear reader,

Let me introduce myself. I am the Church Temple that serves my Parish Family of Sts. Peter and Paul for 37 years. I am a third generation of Church temples of a 106 years old parish community. I am proud to serve one of the oldest Ukrainian Orthodox Communities in the USA. I'm located on the beautiful grounds in Palos Park, IL. In my 36 years of service I have witnessed many joyous events in the life of my parish community. I have hosted inside my walls hundreds upon hundreds of the Holy Mysteries of Marriage and Baptism and thousands upon thousands of Sacraments of Repentance and Holy Eucharist as well as Sacraments of the Holy Ordinations. I've been truly blessed with a lot of great and joyous occasions.

Today, on Sunday February 7, 2016 I was honored to witness not one, but a few of those greatly unique occasions. My parish community has gathered together to celebrate Super Ball Sunday with a different meaning. My parish family has come together to celebrate Soup-er Bowl Sunday to raise funds for Soup Kitchen of St. Andrew Society in Kiev, Ukraine. The day has started with the Divine Liturgy led by His Grace Bishop Daniel, president of the Consistory and Ruling Hierarchy of the Western

Eparchy of the Holy Ukrainian Orthodox Church. The cold, windy and gloomy day of winter in February all of a sudden turned into a day filled with Triumphant light of Christ that overcomes darkness and fills each heart with love and tranquility. As my pews were filling up with people and kids chatter was bouncing off the walls my spirits were lifted up. I was anxiously waiting for something extraordinary. Expecting the unexpected.

His Grace was greeted at the church by Mrs. Noreen Neswick, president of the parish council and Mrs. Josephine Hobert, president of the Sisterhood of St. Anne. Before the Liturgy has started, one of my servers at the altar, John Supilowski was found worthy to be elevated to the order of Reader in the Holy Orthodox Church by His Grace Bishop Daniel. The tears of joy in the eyes of the proud parents, the curiosity of the kids, the melodic singing of the choir under the leadership of Subdeacon George Cepynsky and the excited looks of the worshipers have turned into powerful unstoppable source of spiritually enriched energy. The Christ Himself was there!

The Divine Liturgy began. The smell of the burning candles, smoke of the incense has filled the air as a Common Prayer of my worshipers was sent up to heaven. At the time of the small entrance with the Gospel, His Grace Bishop Daniel has elevated Fr. Vasyl Sendeha, pastor of my community, to the level of Protopriest. The room once again was filled with overwhelming emotions and passionate excitement. The parish family has honored Fr. Vasyl with the gift of the golden pectoral cross.

The sermon, delivered by His Grace Daniel has caught people's attention. It has made them question their persistence in faith. It has made them think, "Am I faithful enough to Christ and his teachings?" "Is my prayer sincere?" "Do I try hard

enough to confess my faith not only by lips, but mainly by my deeds?" "Do I really proclaim my faith into the world?" His Grace, Bishop Daniel, exhorted my community to be more vocal in expressing their faith in this morally degradation society; to be that crying voice in the desert that calls people to God and His saving Grace.

The celebration of the special day has continued in the Church Hall as my faithful people have gathered to feast upon 20 different soups. This year's Soup-er Bowl Sunday was an amazing success, as many volunteers have stepped in to make it happen. Twenty talented chefs of my parish made delicious soups; generous donors have donated all kinds of supplies from napkins, bowls and utensils to monetary donations and donations of sweets for the dessert table. To share a bowl of hot soup on the cold day, felt extra special, knowing that you are making a difference in the life of the poor and afflicted people. My parish family by working for a common cause and socializing by having a great time of having soup on Sunday afternoon has raised \$2,000.00 for Soup kitchen of St. Andrew Society. This is the deed of the live community. This is the faith at work. This is one of many great days of my parish family! This is the way to celebrate Soup-er Bowl Sunday! How did yours go?

*Proud temple of Sts. Peter and Paul
Ukrainian Orthodox Parish Family*

Camping Ministry announces St. Nicholas Program for Youth With Disabilities.

With the blessing of our Hierarchs, the Office of Youth & Young Adult Ministry is pleased to announce the inception of the St. Nicholas Program.

The St. Nicholas Program(SNP) is designed for youth with disabilities aged 9 - 19 and their family member(s) to attend camp. SNP is designed for parents and their child with a disability to spend time together in an

Orthodox Family Environment. The campers are introduced to camp life at All Saints Camp and the parents are given the opportunity to meet fellow Orthodox parents who are tackling the same challenges in today's world.

The SNP schedule includes: sensory friendly daily services, modified learning church school lessons, workshop and discussion for parents(family) with a special guest speaker, parent/child sports, singing, dancing, bon fires, and swimming just to name a few.

The Spiritual Father, Fr. Vasyl Sendeha of Sts. Peter & Paul of Palos Park, IL and program director Tracy Galla of St. Mary's in McKees Rocks, PA are very excited to embarking of this endeavor on behalf of the youth of the Ukrainian Orthodox Church and to fill a need for our faithful.

For further information about the program visit www.uocyouth.org or contact the Office of Youth Ministry at 412-977-2010 or uocyouth@aol.com

The Great Lent Giveaway 2016 The Miracle of Healing

With the blessing of our Hierarchs, the Great Lent Giveaway 2016 - The Miracle of Healing, will benefit the St. Jude Children's Research Hospital. St. Jude was founded by actor Danny Thomas in 1962. Since its inception St. Jude finds cures for childhood cancer and with their groundbreaking research has helped push the survival rate for childhood cancer from less than 20% in 1962 to more than 80% today. St. Jude provides care and treatment for all cancer types, ongoing multi-pronged research, and training for all levels of medical professionals

The Great Lent Giveaway was developed as a joint program of the Consistory Office of Youth & Young Adult Ministry and the Jr. Ukrainian

Orthodox League. Its purpose is to deepen the faith of our youth during the season of Great Lent through good works, stronger commitment to prayer and learning about the faith. In 13 years, the GLG has raised over \$27,000 and goods for 11 organizations. Help our youth in their quest to do more!

ALL youth are encouraged to participate through their Jr UOL, parish youth group, church school or individually. Our goal is to raise \$1000-\$1500 for St. Jude and awareness in our communities about their work. Designated Wednesdays during great lent a youth group session on the Miracle of Healing will be provided on-line for use with your youth to deepen their faith.

A How To packet is available at www.uocyouth.org which will provide further instruction for participation in the Great Lent Giveaway.

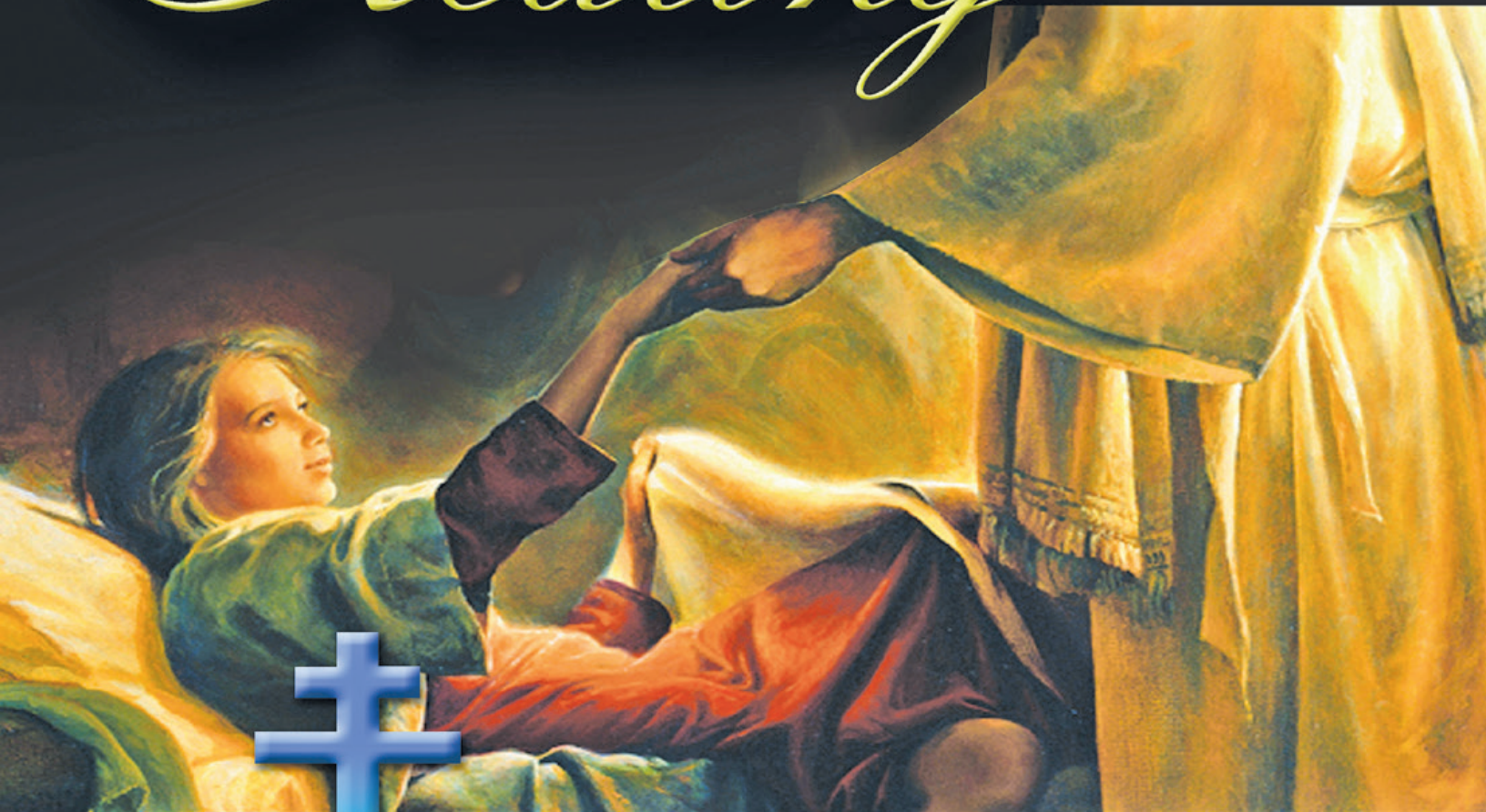
If you would like to support the efforts of our youth, please aid their fundraising in the parish or donate directly to the GLG Miracle of Healing at our on-line donation site through St. Jude. <http://events.stjude.org/greatlentgiveaway>.

For additional information or for questions contact the OYM Office at uocyouth@aol.com or 412-977-2010 or the GLG Jr UOL Coordinator Orest Mahlay at orest.mahlay@gmail.com.

Donations for the Great Lent Giveaway are accepted through July

UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH OF THE U.S.A.

Miracle of Healing

2016

LENT

GREAT

Benefitting St. Jude's Hospital

WEEKAWAY

St. Jude Children's
Research Hospital

Sponsored by the Ukrainian Orthodox Church Office of Youth & Young Adult Ministry
and the Junior Ukrainian Orthodox League of the U.S.A.

For more information on program and curriculum visit uocyouth.org, or contact uocyouth@aol.com

Holy Baptism... as of 01/11/2016

Alexopoulos, Sophi Rose baptized and chrismated on November 8, 2015 in Sts. Peter and Paul Church, Palos Park, IL. Child of Bill Alexopoulos and Nikol Stecyina. Sponsors: Bill Papavasiliou and Lori Rybinski. Celebrated by Fr. Vasyl Sendeha.

Apostol, Eva baptized and chrismated on October 24, 2015 in Holy Trinity Church, Seattle, WA. Child of Ian Apostol and Ana Moscovciuc. Sponsors: Denis Zbirceag and Elena Chirtoaca. Celebrated by Fr. Andriy Matlak.

Armenciu, Nicolas baptized and chrismated on October 3, 2015 in St. Sophia Church, Bayonne, NJ. Child of Florin Armenciu and Anca Pantea. Sponsors: Bogdan Ion Popa - Bucur and Melania Nicoleta Popa - Bucur. Celebrated by Fr. Mircea Schirta.

Aspromonti, Jonatan Louis baptized and chrismated on October 25, 2013 in St. George Church, Yardville, NJ. Child of Louis Joseph Aspromonti and Jill Czarnecki. Sponsors: Jason Aspromonti and Larissa Aspromonti. Celebrated by Fr. Peter Levko.

Aspromonti, Nicholas Joseph baptized and chrismated on October 25, 2013 in St. George Church, Yardville, NJ. Child of Louis Joseph Aspromonti and Jill Czarnecki. Sponsors: Jason Aspromonti and Larissa Aspromonti. Celebrated by Fr. Peter Levko.

Bleah, Paul Dumitru baptized and chrismated on May 16, 2015 in St. Sophia Church, Bayonne, NJ. Child of Constantin Bleah and Oxana Rusu. Sponsors: Marcel Straton, Paul Sabin, Valentin Marian and Ina Straton, Valericia Sabin, Inga Marian. Celebrated by Fr. Mircea Schirta.

Borho, Joni P. chrismated on December 6, 2015 in St. Anthony of the Desert Church, Las Cruces, NM. Child of Joe Pederson and Harriett Joycde. Sponsor: Elizabeth Davies. Celebrated by Fr. Gabriel Rochelle.

Cherniy, Angelina baptized and chrismated on September 20, 2015 in St. Panteleimon Church, Brooklyn, NY. Child of Igor Cherniy and Anna Polinyk. Sponsors: Nazar Cherniy and Olena Petrova. Celebrated by Fr. Mykola Fylyk.

Glushkov, Alexander baptized and chrismated on December 26, 2015 in Holy Trinity Church, Trenton, NJ. Child of Artem Glushkov and Margarita Naumova. Sponsors: Denys Glushkov and Natalia Sediienko. Celebrated by Fr. Zinovi Zharsky.

Gubanich, Gracynn Marie baptized and chrismated on January 30, 2016 in St. Vladimir Church, Parma, OH. Child of Gary Robert Gubanich and Kathryn Marie Waschtschenko. Sponsors: Robert Keister and Alexandra Waschtschenko. Celebrated by Fr. John Nakonachny.

Guzgan, Nicolai baptized and chrismated on November 7, 2015 in St. John the Baptist Church, Portland, OR. Child of Nicolai Guzgan and Oxana Guzgan Diminet. Sponsors: Eugeniu Melinte and Natalia Caraus. Celebrated by Fr. Volodymyr Zinchyshyn.

Hodge, Alexander Michael baptized and chrismated on December 12, 2015 in Holy Trinity Church, Trenton, NJ. Child of Jeffrey Barrett Hodge and Melissa Elena Martynenko. Sponsors: Michael Anthony Martynenko and Christina Jayne Hodge. Celebrated by Fr. Zinovi Zharsky.

Iakymenko, Rodion Tarasevich baptized and chrismated on September 20, 2015 in Holy Trinity Church, Goshen, IN. Child of Taras Iakymenko and Iryna Demianchuk. Sponsors: Andrii Iakymenko and Alona Voitko. Celebrated by Fr. Silouan Rolando.

Kalinkin, Tihon baptized and chrismated on November 28, 2015 in St. Panteleimon Church, Brooklyn, NY. Child of Vitaly Lavsky and Oksana Kalinkina. Sponsors: Oleg Losevskoy and Yana Shvydchenko. Celebrated by Fr. Mykola Fylyk.

Kastulina, Kathryn Julia baptized and chrismated on December 12, 2015 in St. Katherine Church, Arden Hills, MN. Child of Yevgeniy Choporov and Kristina Valiulyte. Sponsors: Vadim Tomasevich and Alena Shiklinsky. Celebrated by Fr. Peter Siwko.

Khovan, Nicole baptized and chrismated on January 30, 2016 in St. Panteleimon Church, Brooklyn, NY. Child of Vladyslav Khovan and Lesya Grynchak. Sponsors: Anton Kovalov, Georgij Akhperjanyants and Yuliya Gavrylyuk, Elizaveta Khololeyenko. Celebrated by Fr. Mykola Fylyk.

Koblosh, Victoria baptized and chrismated on November 15, 2015 in St. Volodymyr Cathedral, New York, NY. Child of Michael Koblosh and Diana Logush. Sponsors: Igor Lypchuk and Yulya Velgan. Celebrated by Fr. Volodymyr Muzychka.

Korablev, Makar baptized and chrismated on December 5, 2015 in St. Andrew Church, Los Angeles, CA. Child of Maxim Korablev and Julia Maziar. Sponsors: David Bulanov, Alexander Artemeev and Anna Andreeva, Margarita Bakuradze. Celebrated by Fr. Vasyl Shtelen.

Kostashchuk, Anthony V. baptized and chrismated on October 24, 2015 in St. Volodymyr Cathedral, New York, NY. Child of Vadym Y. Kostashchuk and Valentyna Varvaruk. Sponsors: Ihor Pidhirskyi and Yuliya Zinkevych. Celebrated by Fr. Volodymyr Muzychka.

Kovtun, Anna baptized and chrismated on October 18, 2015 in St. Michael Church, San Francisco, CA. Child of Ivan Kovtun and Svitlana Lysenko. Sponsor: Marina Petrova. Celebrated by Fr. Georgiy Tyapko.

Kucheryavy, Georgiy baptized and chrismated on December 25, 2015 in St. Vladimir Church, Pittsburgh, PA. Child of Pavel Kucheryavy and Violetta Pivtoraiko. Sponsors: Kiril Povisheva and Nadia Povisheva. Celebrated by Fr. John Haluszczak.

Kuliy, Artem Andriy baptized and chrismated on December 16, 2006 in St. Andrew Church, Bloomingdale, IL. Child of Andriy Kuliy and Natalia Kuliy Sadyak. Sponsors: Mykhaylo Palashovsky and Kristina Kozuk. Celebrated

by Fr. Bohdan Kalynyuk.

Lehetsky, Anastasia baptized and chrismated on November 7, 2015 in St. Vladimir Cathedral, Parma, OH. Child of Ezhnen Lehetsky and Oleksandra Solohub. Sponsors: Andrew Petriv and Liudmyla Gavrylyshin. Celebrated by Fr. Michael Hontaruk.

Lisova, Ariana - Maria baptized and chrismated on December 27, 2015 in Sts. Peter and Paul Church, Palos Park, IL. Child of Andrii Lisovyi and Tetyana Mykhayliv. Sponsors: Martin Sadowski and Iryna Skalak. Celebrated by Fr. Vasyl Sendeha.

Logvynyuk, Anna baptized and chrismated on November 14, 2015 in St. Vladimir Cathedral, Parma, OH. Child of Volodymyr Logvynyuk and Oksana Bobyk. Sponsors: Oleh Mahlay and Anna Hontaruk. Celebrated by Fr. John Nakonachny & Fr. Michael Hontaruk.

Marvin, Adrienne Liam baptized and chrismated on November 8, 2015 in St. John the Baptist Church, Portland, OR. Child of Socrat Skylar Marvin and Oksana Marvin Vladimirovna. Sponsors: Yevgen Klymenko and Olga Skorokhod. Celebrated by Fr. Volodymyr Zinchyshyn.

Mazanko, Michael baptized and chrismated on September 20, 2015 in St. Volodymyr Cathedral, New York, NY. Child of Gennadii Mazanko and Lada Legina. Sponsors: Volodymyr Chuyko and Tatyana Kharkoff. Celebrated by Fr. Volodymyr Muzychka.

McCormick, Zachary James baptized and chrismated on November 1, 2015 in Sts. Peter and Paul Church, Youngstown, OH. Child of David James McCormick and Heather Marie Pupa McCormick. Sponsors: Michael Jerry McCormick and Melissa Ann Crown. Celebrated by Fr. John Harvey.

McNeile, Matthew Ryan chrismated on November 7, 2015 in St. Anthony of the Desert Mission Church, Las Cruces, NM. Child of Matthew Joseph McNeile and Christine JoAnn Alert. Sponsor: Luke Pinochet. Celebrated by Fr. Gabriel Rochelle.

Mosendz, Sophia baptized and chrismated on January 16, 2016 in St. Michael Church, San Francisco. Child of Oleksandr Mosendz and Leissan Gazizova. Sponsors: Erhard Schreck and Nelia Panchuk. Celebrated by Fr. Georgiy Tyapko.

Moskalets, Elizabeth baptized and chrismated on January 19, 2016 in St. Michael Church, San Francisco. Child of Volodymyr Moskalets and Iryna Kramar. Sponsors: Sergey Malakhov and Katherine Bober. Celebrated by Fr. Georgiy Tyapko.

Nelyubova, Mariya baptized and chrismated on October 24, 2015 in Holy Trinity Church, Cheektowaga, NY. Child of Serhiy Nelyubov and Yanina Kotovykh. Sponsors: Boris Spitchka and Anastasia Abrashin. Celebrated by Fr. Yuriy Kasyanov.

Nitsak, Mark baptized and chrismated on November 7, 2015 in St. Panteleimon Church, Brooklyn, NY. Child of Hennadiy Nitsak and Liudmyla Nitsak. Sponsors: Victor Michailov and Inna Spector. Celebrated by Fr. Mykola Fylyk.

Pishnyak, Vera Sofia baptized and chrismated on January 30, 2016 in St. Vladimir Church, Parma, OH. Child of Oleg Pishnyak

and Tatyana Lysyuk. Sponsors: Mikhail Tkachev and Valentyna Ivanova. Celebrated by Fr. Michael Hontaruk.

Pobereyko, Emma Sophie baptized and chrismated on December 5, 2015 in St. Andrew Church, Los Angeles, CA. Child of Oleg Pobereyko and Yuliya Pokusay. Sponsors: Timur Svediani and Ana Maria M. Mourkos. Celebrated by Fr. Vasyl Shtelen.

Priklonskis, Alexander baptized and chrismated on December 6, 2015 in St. Andrew Church, Los Angeles, CA. Child of legors Priklonskis and Oksana Myedvedyeva. Sponsors: Wilfred Baitx and Olena Salo. Celebrated by Fr. Vasyl Shtelen.

Rusin, Nicole Maria baptized and chrismated on January 3, 2016 in St. Mary's Church, Milwaukee, WI. Child of Vadym Rusin and Uliana Lyubinetska. Sponsors: Mykola Matsyshyn and Mariya Bala. Celebrated by Fr. Walter Hvostik.

Sacalos, Samantha baptized and chrismated on November 15, 2015 in St. Mary's Church, New Britain, CT. Child of Simion Sacalos and Sylvia Maria Mogul. Sponsors: Mihai Smuliac and Ana Smuliac. Celebrated by Fr. Andrii Pokotylo.

Sanderson, George Marek baptized and chrismated on September 6, 2015 in Holy Cross Orthodox Church, Linthicum Heights, MD. Child of Charles Wegener Sanderson and Melania Karls. Sponsors: Corey Kegerreis and Anjali Kegerreis. Celebrated by Fr. Gregory Czumak.

Saul, David baptized and chrismated on January 17, 2016 in St. Andrew Church, Los Angeles, CA. Child of and Alena Strakharchuk. Sponsor: Natasha Magee. Celebrated by Fr. Vasyl Shtelen.

Saul, Adelle baptized and chrismated on January 14, 2016 in St. Andrew Church, Los Angeles, CA. Child of and Alena Strakharchuk. Sponsor: Olesya Drozdova. Celebrated by Fr. Vasyl Shtelen.

Senedak, Luke Ryan baptized and chrismated on December 20, 2015 in St. Vladimir Cathedral, Parma, OH. Child of Marc

Edward Senedak and Kelsey Leigh Allen. Sponsors: Eric Senedak and Kira Senedak. Celebrated by Fr. John Nakonachny.

Shakura, David baptized and chrismated on January 16, 2016 in St. Vladimir Cathedral Church, Parma, OH. Child of Iurii Shakura and Olena Demchuk. Sponsors: Bohdan Bodnar and Iryna Demchuk. Celebrated by Fr. Michael Hontaruk.

Skalak, Nicole Elizabeth baptized and chrismated on December 27, 2015 in Sts. Peter and Paul Church, Palos Park, IL. Child of Vaclav Skalak and Iryna Slivinska. Sponsors: Aleksandr Karabut, Frantisek Barina and Tetyana Mykhayliv, Nadezda Skalak. Celebrated by Fr. Vasyl Sendeha.

Slowiejko, Sofia Gabrielle baptized and chrismated on January 3, 2016 in St. Michael Church, San Francisco, CA. Child of Diana Michelle Slowiejko. Sponsor: Lara Slowiejko. Celebrated by Fr. Georgiy Tyapko.

Slowiejko, Anisia Alexandra baptized and chrismated on January 3, 2016 in St. Michael Church, San Francisco, CA. Child of Diana Michelle Slowiejko. Sponsor: Lara Slowiejko. Celebrated by Fr. Georgiy Tyapko.

Smirnov, Mark baptized and chrismated on October 31, 2015 in St. Mary's Church, Allentown, PA. Child of Roman Smirnov and Tetyana Shapovalova. Sponsors: John Kourinski and Julia Yankelevich. Celebrated by Fr. Anthony Perkins.

Studd, Cora Elizabeth baptized and chrismated on February 28, 2016 in St. Vladimir Church, Pittsburgh, PA. Child of Michael Lynn Studd and Luba Tyala. Sponsors: William Jacoby and Natalya Tyala. Celebrated by Fr. John Haluszczak.

Sydorenko, Jeremy Michael baptized and chrismated on October 11, 2015 in Sts. Peter and Paul Church, Palos Park, IL. Child of Andrii Sydorenko and Yuliya Silverst. Sponsors: Fr. Vasyl Sendeha, Pavlo Yarish and Yuliya Bondarenko, Iryna Lotitska. Celebrated by Fr. Vasyl Sendeha.

Synevskyy, Stephen baptized and chrismated on January 9, 2016 in St. John the Baptist

Yardville, NJ.

Bilyk, Maria of Minneapolis, MN on March 1, 2016 at the age of 96 years, officiating clergy Fr. Evhen Kumka of St. Michael and St. Georguei Parish, Minneapolis, MN.

Boychuck, George of Dilltown, PA on January 15, 2016 at the age of 86 years, officiating clergy Fr. George Hnatko of Holy Ascension Parish, Nanty Glo, PA.

Boychuk, Anastasia of Yarmouth, MA on April 9, 2015 at the age of 78 years, officiating clergy Fr. Roman Tarnavsky of St. Andrew Parish, Boston, MA.

Burgan, Christopher John of Harrisburg, PA on December 16, 2015 at the age of 32 years, officiating clergy Fr. John Haluszczak of St. Vladimir Parish, Pittsburgh, PA.

Cheresko, Walter of Mulberry, FL on January 25, 2016 at the age of 47 years, officiating clergy Fr. Harry Linsinbegler of St. Mary Parish, Dover FL.

Choritontschuk Stasiw, Olga of Avon, CT on February 9, 2016 at the age of 92 years,

Church, Johnson City, NY. Child of Fr. Ivan Synevskyy and Oksana Vazhna. Sponsors: Fr. Vasyl Dovgan and Olena Kasyanova. Celebrated by Fr. Yuriy Kasyanov.

Trofka, George baptized and chrismated on November 1, 2015 in St. Katherine Church, Arden Hills, MN. Child of Steven Trofka and Antonina Taratunina. Sponsors: Jay Grueneich and Betony Langenfeld. Celebrated by Fr. Peter Siwko.

Turchyn, Yana Mariia baptized and chrismated on November 29, 2015 in St. Vladimir Cathedral, Parma, OH. Child of Yuriy Turchyn and Lidia Bali. Sponsors: Dmytro Kermoshchuk and Mariia Lavruk. Celebrated by Fr. Michael Hontaruk.

Ushakova, Vladyslava baptized and chrismated on November 26, 2015 in Holy Trinity Church, Cheektowaga, NY. Child of Sergey Ushakov and Valentyna Kuzmenko. Sponsors: Vladyslav Iakusevych and Victoria Koshkina. Celebrated by Fr. Yuriy Kasyanov.

Vikfich, Svitlana chrismated on November 7, 2015 in Holy Trinity Church, Trenton, NJ. Child of Olexander Vikfich and Ulyana Borshch. Celebrated by Fr. Zinovy Zharsky.

Voyko, Marta baptized and chrismated on January 31, 2016 in St. Mary Church, Bridgeport, CT. Child of Oleg Voyko and Lidia Zahulyayeva. Sponsors: Andrey Baka and Victoria Nikulina. Celebrated by Fr. Stephen Masliuk.

Walters, Thomas chrismated on February 14, 2016 in Holy Trinity Church, Trenton, NJ. Child of Eugene Thomas Walters and Judith Karen Stanek. Celebrated by Fr. Zinovy Zharsky.

Zagurnyi, David baptized and chrismated on January 2, 2016 in Holy Trinity Church, Seattle, WA. Child of Denys Zagurnyi and Lesia Moroz. Sponsors: Roman Moroz and Vita Petreniuk. Celebrated by Fr. Andriy Matlak.

Zhuk, Anna baptized and chrismated on December 22, 2015 in St. Michael and St. George Church, Minneapolis, MN. Child of Roman Zhuk and Elena Koval. Sponsors: Oleh Ladan and Elena Adamyants. Celebrated by Fr. Evhen Kumka.

officiating clergy Fr. Andrii Pokotylo of St. Mary Parish, New Britain, CT.

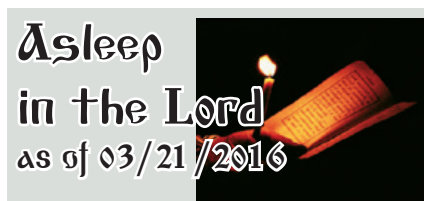
Fenchak, Donald of Blacklick Twp., PA on February 18, 2016 at the age of 51 years, officiating clergy Fr. George Hnatko.

Gelinger, Joseph J of Endwell, NY on February 4, 2016 at the age of 92 years, officiating clergy Fr. Ivan Synevskyy, Fr. Myron Oryhon of St. John Parish, Johnson City, NY.

Girnis, Anne of Binghamton, NY on February 18, 2016 at the age of 91 years, officiating clergy Fr. Ivan Synevskyy, Fr. Zinovy Zharsky, Fr. Myron Oryhon of St. John the Baptist Parish, Johnson City, NY.

Holinko, Nadia of Shrewbury, NJ on December 15, 2015 at the age of 67 years, officiating clergy Fr. Peter Levko of St. George Parish, Yardville, NJ.

Hromnycky, Ewhenia of Minneapolis, MN on January 24, 2016 at the age of 90 years, officiating clergy Fr. Evhen Kumka of St. Michael Parish, Minneapolis, MN.

Barker, John G of Hermitage, PA on February 3, 2016 at the age of 89 years, officiating clergy Fr. Andrew Gall of St. John Parish, Sharon, PA.

Belasyawin Kotyk, Dorothy of Wethersfield, CT on February 10, 2016 at the age of 95 years, officiating clergy Fr. Andrii Pokotylo of St. Mary Parish, New Britain, CT.

Bilak, Anna of Hamilton Twp., NJ on September 13, 2015 at the age of 91 years, officiating clergy Fr. Peter Levko of St. George Parish, Yardville, NJ.

Bilous, Anton of Hamilton, NJ on October 15, 2015 at the age of 88 years, officiating clergy Fr. Peter Levko of St. George Parish,

Hushcha, Anna of St. Paul W, MN on February 27, 2016 at the age of 92 years, officiating clergy Fr. Evhen Kumka of St. Michael and St. George Parish, Minneapolis, MN.

Jemetz, Alexandra of Warners, NY on October 10, 1996 at the age of 87 years, officiating clergy Fr. Peter Siwko of St. Luke Parish, Warners, NY.

Kalita, Viktor of Stoughton, MA on January 1, 2015 at the age of 87 years, officiating clergy Fr. Roman Tarnavsky of St. Andrew Parish, Boston, MA.

Kanazawich, Frank of Oneonta, NY on January 19, 2016 at the age of 93 years, officiating clergy Fr. Ivan Synevskyy of St. John the Baptist Parish, Johnson City, NY.

Kline, Mary of Sellersville, PA on February 10, 2016 at the age of 87 years, officiating clergy Fr. Anthony Perkins of St. Mary Parish, Allentown, PA.

Kmit, Richard of Rochester, PA on February 18, 2016 at the age of 81 years, officiating clergy Fr. Michael Kochis of St. Vladimir Parish, Ambridge, PA.

Kosyk, Lina of Park Ridge, IL on February 8, 2016 at the age of 77 years, officiating clergy Fr. Ivan Lymar of St. Volodymyr Parish, Chicago, IL.

Kutas, Joan D. of Easton, PA on January 15, 2016 at the age of 84 years, officiating clergy Fr. Anthony Perkins of St. Mary Parish, Allentown, PA.

Lazor, Kathryn of Lehigh County, PA on January 8, 2016 at the age of 88 years, officiating clergy Fr. Anthony Perkins of St. Mary Parish, Allentown, PA.

Mascarenas, Fr. Dn. David Rene of Albuquerque, NM on December 9, 2015

at the age of 55 years, officiating clergy Fr. Gabriel Rochelle of St. Anthony Parish, Las Cruces, NM.

Matveychuk, Wasyl of Newton Center, MA on October 25, 2015 at the age of 67 years, officiating clergy Fr. Roman Tarnavsky of St. Andrew Parish, Boston, MA.

Mehalko, Frank of Nanty Glo, PA on February 17, 2016 at the age of 75 years, officiating clergy Fr. George Hnatko of Holy Ascension Parish, Nanty Glo, PA.

Miller, Elizabeth G. of Allentown, PA on November 16, 2015 at the age of 84 years, officiating clergy Fr. Anthony Perkins of St. Mary Parish, Allentown, PA.

Morrill, Olesia Alexandra of Stoneham, MA on April 4, 2015 at the age of 83 years, officiating clergy Fr. Roman Tarnavsky of St. Andrew Parish, Boston, MA.

Morris, Beverly Ann of Luther, OK on February 12, 2016 at the age of 79 years, officiating clergy Fr. Raphael Moore of St. Mary Parish, Jones, OK.

Novachenko, William of Elkhart, IN on December 18, 2015 at the age of 61 years, officiating clergy Fr. Siloan Rolando of Holy Trinity Parish, Goshen, IN.

Palivoda, Philip Anthony of Norman, OK on January 23, 2016 at the age of 51 years, officiating clergy Fr. Raphael Moore of St. Mary Parish, Jones, OK.

Pavlinsky, Tyler of Bath, PA on February 22, 2016 at the age of 22 years, officiating clergy Fr. Bazyl Zawierucha of St. Mary Parish, Northampton, PA.

Pender, Helen of Newton, CT on January 6, 2016 at the age of 84 years, officiating clergy Fr. Stephen Masliuk of St. Mary Parish, Bridgeport, CT.

Rude, Love of Cleveland, OH on January

12, 2016 at the age of 85 years, officiating clergy Fr. John Nakonachny of St. Vladimir Parish, Parma, OH.

Schownir, Vasyi of Huntington, IN on November 6, 2015 at the age of 88 years, officiating clergy Fr. Siloan Rolando of Holy Trinity Parish, Goshen, IN.

Steach Wons, Mary of Dedham, MA on August 31, 2015 at the age of 102 years, officiating clergy Fr. Roman Tarnavsky of St. Andrew Parish, Boston, MA.

Temnick, Melva of McDonald, OH on February 21, 2016 at the age of 78 years, officiating clergy Fr. John Harvey of Sts. Peter and Paul Parish, Youngstown, OH.

Trembly, Myron of Broadview Hts, OH on January 28, 2016 at the age of 90 years, officiating clergy Fr. John Nakonachny and Fr. Michael Hontaruk of St. Vladimir's Parish, Parma, OH.

Voloboi, Ivan of Chelmsford, MA on June 5, 2015 at the age of 74 years, officiating clergy Fr. Roman Tarnavsky of St. Andrew Parish, Boston, MA.

Wesely, Anna of Lansing, IL on January 6, 2016 at the age of 92 years, officiating clergy Fr. Raymon Sundland of St. Michael Parish, Hammond, IN.

Wortman, Anna of Hubbard, OH on February 16, 2016 at the age of 76 years, officiating clergy Fr. Andrew Gall of St. John the Baptist Parish, Sharon, PA.

Wybaczynsky, Anna of Santa Ana, CA on January 9, 2016 at the age of 88 years, officiating clergy Fr. Vasyi Shtelen of St. Andrew Parish, Los Angeles, CA.

Zukowski, George of Hamburg, NY on February 5, 2016 at the age of 67 years, officiating clergy Fr. Yuriy Kasyanov of Holy Trinity Parish, Cheektowaga, NY.

Ordination Anniversaries

March / April

May God grant to them many, happy and blessed years!

V. Rev. George Bazylevsky	March 08, 2003
Rev. Vasyi Shak	March 13, 2016
Rev. Walter Hvostik	March 19, 1995
Rev. Gregory Czumak	March 24, 2001
V. Rev. Michael Kochis	March 27, 1995
V. Rev. Mykola Krywonos	March 28, 1981
Rev. Vasyi Pasakas	April 06, 2013
V. Rev. Zinoviy Zharsky	April 11, 1998
V. Rev. Vasyi Shtelen	April 12, 1978
V. Rev. Bazyl Zawierucha	April 12, 1981
V. Rev. Vasyi Sendeha	April 14, 2007
V. Rev. Jakiw Norton	April 24, 1977
V. Rev. Todor Mazur	April 27, 1992
Dn. Philip Harendza	March 10, 2013
Dn. James Cairns II	April 10, 2010
Protodn. Mikhail Sawarynski	April 25, 2004
Dn. Michael Abrahamson	April 25, 2015

March - Березень

19th 1954 -	PROTOPRIEST IVAN LECHICKYJ
31st 1965 -	MITRED PROTOPRIEST VOLODYMYR SOKOLOWSKY
6th 1968 -	PROTOPRIEST VOLODYMYR PYLYPEC
5th 1970 -	PROTOPRIEST MICHAEL MOSTENSKY
5th 1970 -	PROTOPRIEST PETRO OPARENKO
14th 1970 -	MITRED PROTOPRIEST LEONID DOLYNSKYJ
15th 1970 -	MITRED PROTOPRIEST EVHEN KOROLYSHYN
18th 1982 -	PROTOPRESBYTER WILLIAM OLYNYK
23rd 1986 -	DEACON PETER WESELOWSKY
25th 1989 -	PROTOPRESBYTER OREST KULICK
8th 1993 -	PROTOPRIEST ANATOLIY BULAWKA
14th 1993 -	PRIEST DR. MYKOLA STEPANENKO
4th 1996 -	PRIEST WILLIAM WOJCIECHOWSKI
31st 2004 -	PROTOPRESBYTER WILLIAM CZEKALUK
13th 2008 -	MITRED PROTOPRIEST IVAN MIRONKO
2nd 2009 -	PROTOPRESBYTER MICHAEL PETLAK
1st 2010 -	PROTODEACON VOLODYMYR POLISCHUK

Please remember in your prayers...

Просимо за гати у Ваших молитвах...

April - Квітень

5th 1955 -	PRIEST JOSEPH BODNAR
27th 1963 -	PROTOPRIEST JEVHEN MYLASHKEVYCH
26th 1967 -	MITRED PROTOPRIEST MYKOLA LASZCZUK
29th 1967 -	MITRED PROTOPRIEST KONSTANTYN DANYLENKO
4th 1979 -	PROTOPRIEST ZINOVIJ KOWALCHUK
18th 1983 -	PROTODEACON NICHOLAS POLISZCZUK
20th 1986 -	PROTOPRIEST PAVLO BAHNIVSKYJ
6th 1988 -	PRIEST LEW OSTROWSKYJ
4th 1997 -	PROTOPRESBYTER SEMEN HAYUK
18th 2000 -	PRIEST LEONID HOFFMAN
12th 2007 -	MITRED PROTOPRIEST EUGENE MESCHISEN
25th 2011 -	PROTOPRIEST MICHAEL STRAPKO
29th 2014 -	Deacon Dennis LAPUSHANSKY

**Вічна пам'ять!
Memory
Eternal!!**

Orthodox Christian Bible Studies provides free multimedia resources that are formed - and informed - by the Holy Tradition of the Orthodox Church.

With our Bible studies you can plunge into a book of the New Testament, looking at the biblical text and its historical background, and learning how the biblical truths you learn can transform your life.

www.uocofusa.org — www.orthodoxyouth.org

UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH CAMPING PROGRAMS 2016

Are you ready?

St. Nicholas Program
June 17-20

Diocesan Church School Camp
Youth Ages: 9-13
Staff ages: 16+
June 26-July 9

Teenage Conference
Teenagers 13-18
Staff ages: 20+
July 10-23

Mommy & Me/Daddy & Me Camp
Children ages 4-8 + Parent
Staff ages: 14+
August 1-5

Family Fest
Labor Day Weekend

EARLY BIRD REGISTRATION: MAY 14 (TC & DCSC) JUNE 1, 2016 (MMDM)

412-977-2010 **UOCYOUTH.ORG** **UOCYOUTH@AOL.COM**

UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH SUMMER CAMP STAFF

Be a part of the adventure...

If you are...

18 Years old (as of June 2016)

- ...an individual who enjoys working with youth, and encouraging them in the Faith
- ...able to dedicate a week or more to the UOC Camping Programs
- ...a dependable individual, with good character, looking for Summer employment
- ...willing to become a positive influence in the lives of our youth and share your gifts and talents
- ...ready to take an active role in our Faith, while having the best time of your life
- ...able to work well with others in a close environment, knowing when to lead and when to follow
- ...then join us for a rewarding adventure, that you will treasure always!

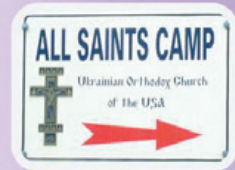
Paid and volunteer positions available June 16 - August 5

Additional 3 weeks of employment available starting May 28th
Positions also available full summer employment for facility staff
You can commit for a week, or for the entire summer series of programs.

UOCYOUTH.ORG
412-977-2010

MAKE ASC SPARKLE!

Save the date!

Help ASC shine for the summer & have fun!

May 27, 2016 to June 5, 2016

Come for part of the time or all of the time!*

Work by teams during the day and enjoy evening activities!

*Meals, lodging, activities and fellowship are **FREE!!***

Interested?

*Email/call >> Chris Mills at Cmills63@comcast.net
(412-716-0562)*

*Ages 21 and older may attend.

www.allsaintscamp.org

All Saints Camp
110 All Saints
Road
Emlenton, PA

Perogies! Stuffed Cabbage!

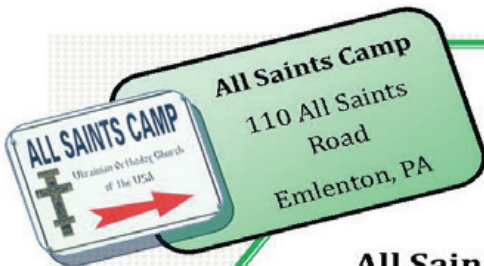
All Saints Camp is looking for parishes who would be willing to donate Perogies, Stuffed Cabbage Rolls, or another specialty for UOC of USA Encampments.

- ♦ **15 dozen perogies for 6 different encampments**
- ♦ **8 dozen stuffed cabbage for 3 different encampments**

If you are able to help, please contact **Fr. Tim Tomson** (frtim1@aol.com | 412-331-2362) or Chris Mills (chrismills@allsaintscamp.org) to notify of your availability and which encampment.

Our campers thank you in advance for contributing to a wonderful meal!

www.allsaintscamp.org

Saint Thomas Sunday

Фомина Провіана Неділя

*Come and share in the light, grace and Gospel
of the RISEN LORD with others!*

*Прийдіть розділити світло, радість
і благовість ВОСКРЕСЛОГО ХРИСТА!*

Bright Saturday: 7 May 2016

Світла субота: 7 травня 2016

10:00 AM Divine Liturgy at St. Andrew Memorial Church

6:00 PM Vespers and Confessions at the
Seminary Chapel

10:00 год. ранку Літургія в церкві-
пам'ятнику св. Андрія

6:00 год. вечора Вечірня і сповідь у
каплиці семінарії

Sunday: 8 May 2016

Неділя: 8 травня 2016

9:30 AM Eucharistic Liturgy. Celebrated by
His Eminence Metropolitan Antony, His
Grace Bishop Daniel and pastors of local
and distant parish communities.

9:30 год. ранку Божественна Літургія,
очолена Високопреосвященнішим Митро-
политом Антонієм та Єпископом Даниїлом
у співлужінні місцевого та приїжджого духо-
венства.

11:30 AM A procession to the Cemetery's Great
Memorial Cross for the celebration of a Panakhyda
for the repose of the souls of the departed servants of
God, His Holiness Patriarch Mstyslav, Metropolitan John,
Metropolitan Constantine, and all departed hierarchs, clergy and
faithful of our Holy Ukrainian Orthodox Church of USA, along with
the victims of Stalin's genocidal famine of 1932-33, the victims of the
Chornobyl disaster, those who sacrificed their lives for the freedom and
independence of Ukraine and the USA, as well as our fallen soldiers
throughout the world.

11:30 год. ранку Після Літургії відбудеться похід до
хреста-пам'ятника і Панахида за спокій душ слуг Божих:
св. п. Патріарха Мстислава, Митрополита Іоана, Митрополита
Константина та всіх спочилих єпископів, священників і вірних УПЦеркви,
а також за спокій душ жертв геноцидного голодомору 1932-33 р.р.,
Чорнобильської трагедії; всіх тих, що життя своє поклали в боротьбі за
волю й незалежність України і США, та всіх загиблих воїнів.

**May the souls of our beloved find rest
among the saints and their memory be eternal!**

**Нехай душі наших улюблених зі святими
спочивають, а пам'ять про них буде з роду в рід!**

Activities:

Додаткові події:

Sat. & Sun. afternoons: Ukrainian Food and Crafts

Суб. і нед. після обіду: Українська кухня та сувеніри

Sat. & Sun. afternoons: Youth Activities

Суб. і нед. після обіду: Події для молоді

Sat. 3:00 PM: Picnic at St. Sophia Seminary

Суб. 3:00 год. вечора: Пікнік при семінарії Святої
Софії

Visit our Online Bookstore

Wedding Candles/Свічки на шлюб

Artos Cover

uocofusa.org

Embroidery / Вишиванки

- Professional Help
- Consultations for those with low income
- Affordable prices
- Prepayment programs
- Making and Installing Gravestones
- Serving All Regions of New York and New Jersey
- 24 Hour Support

1283 Coney Island Ave.,
Brooklyn, NY 11230 (btw Ave I and J)
718.421.4242

530 Narrows Road South
Staten Island, NY 10304
718.421.4292

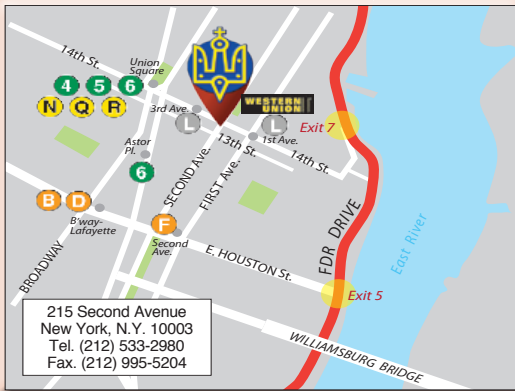
Tanner Johnson and **Nataliya Soloviy** in St. Andrew Parish, Silvers Spring, MD on March 2, 2016 witnessed by Yuriy Sobol and Olena Leschuk. Celebrant: Fr. Volodymyr Steliac.

Stanislav Korzhiletskiy and **Jessica Janney Korkosz** in St. Volodimir Parish, Parma, OH on February 13, 2016 witnessed by Konstantin Katsman and Elizabeth Korkosz. Celebrant: Fr. Michael Hontaruk.

Oleg Pankevych and **Ulyana Boychuk** in St. Volodymyr Parish, New York, NY on January 30, 2016 witnessed by Svitlana Chorba and Oleh Bartkiv. Celebrant: Fr. Volodymyr Muzychka.

Igor Tkachuk and **Nataliya Kyrychenko** in St. Mary Parish, New Britain, CA on February 14, 2016 witnessed by Oleg Korotkyy and Elena Mitchell. Celebrant: Fr. Andrii Pokotylo.

MAIN OFFICE - NEW YORK, N.Y.

УКРАЇНСЬКА НАЦІОНАЛЬНА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА СПІЛКА

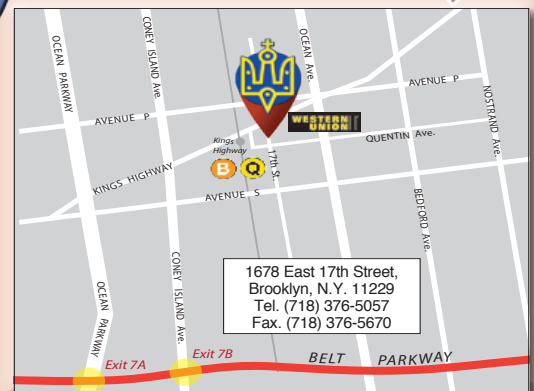
BRANCH OFFICE - PERTH AMBOY, N.J.

BRANCH OFFICE - SOUTH BOUND BROOK, N.J.

BRANCH OFFICE - BROOKLYN, N.Y.

ГОДИНИ ПРАЦІ

New York, N.Y.		Perth Amboy, N.J.	
Monday	closed	Monday	closed
Tuesday	9:00-4:00	Tuesday	9:00-4:00
Wednesday	9:00-4:00	Wednesday	9:00-4:00
Thursday	9:00-4:00	Thursday	9:00-4:00
Friday	9:00-7:00	Friday	9:00-8:00
Saturday	9:00-2:00	Saturday	9:00-2:00
Sunday	closed	Sunday	closed
S.Bound Brook, N.J.		Brooklyn, N.Y.	
Monday	closed	Monday	closed
Tuesday	9:00-4:00	Tuesday	9:00-4:00
Wednesday	9:00-4:00	Wednesday	9:00-7:00
Thursday	9:00-4:00	Thursday	9:00-4:00
Friday	9:00-7:00	Friday	9:00-7:00
Saturday	9:00-2:00	Saturday	9:00-2:00
Sunday	closed	Sunday	closed

Call us toll free: (866) 859-5848

www.UkrNatFCU.org

Українське Православне Слово
Ukrainian Orthodox Word

P. O. Box 495
South Bound Brook, NJ 08880

UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH OF THE USA
OFFICE OF PUBLIC RELATIONS

CALENDAR OF EVENTS

Get involved in the life of your Church!

The success of all Church sponsored events depends upon your participation!

St. Thomas Sunday Pilgrimage
Фомина Провідна Неділя

7-8 May, 2016
South Bound Brook, NJ

St. Nicholas Program
for Youth with Disabilities

17-20 June
See p.42 for more info

2016 College Mission Trip
to Orphanages in Ukraine

30 May – 11 June, 2016
uoyouth.org

UOC of USA Camping Programs

See p.48 for more info

69th Annual U.O.L. Convention

27-31 July, 2016
Coatesville, PA
www.HolyGhostUOC.org/2016

21st Regular Sobor
21-ий Пленарний Собор

19-23 October, 2016
South Bound Brook, NJ